

(سائى كچه ھەرمەنى)

ئە رۆژنامە ئە وروپىيى و ئە مە رىكپىيە كاندا

گېرمانە و ھىيەكى بە ئگە نامە يىيە

پروفېسسور دكتور ياسين سەردەشتى

بەشى مېژوو / زانكۆي سىلېمانى

پيشه‌کيى:

سالى كچه هه مهنى، سالىكه له ياده موهى كوڤى خهلكى سابلاغى موكرىدا (مه‌هاباد) چه‌سپاوه، ئه‌و سالىه‌ى كه ده‌كه‌وتى كوتايى قوناغى ده‌سه‌لاتدارى ناسر ده‌ين شاي قاجار و تتييدا سابلاغ به‌هوى رووداوىكى كومه‌لايه‌تتيه‌وه كه چيرۆكى عه‌شق و خو‌شه‌ويستى نيوان كچه ئينگليزىكه به‌ناوى (ميس گرېنفي‌لد)، له‌گه‌ل كوره كوردېك به‌ناوى (عه‌يز)، تووشى ئالوزى گيژاوىكى سه‌يرهات و به‌درىژايى نيوه‌ى ئه‌و سالىه، دۇخىكى نانا‌سايى و شله‌ژاوى به‌خويوه بىنى.

شايه‌نى باسه، ته‌شه‌نه‌سه‌ندى ئه‌م رووداوه و مرچه‌خانى به شيوه‌يهك كه ليكه‌وته‌ى سياسي و ياسايى و ديپلوماسيى لى بكه‌وتتوه، بو ئه‌و دۇخه هه‌ستياره ده‌گه‌رتتوه كه ئيران و سياسه‌تى هه‌ريمى و جيهانى لى‌ناوچه‌كه‌دا پيدا تپه‌په‌رى. سه‌رده‌مى ناسر ده‌ين شا (۱۸۴۸- ۱۸۹۶)، به‌تاييه‌ت دوا سالىه‌كانى حوكمه‌رانى، سالاڤت بوو كه دۇخى نيوخوى ئيران له‌سايه‌ى هاتنه‌ناوه‌وى نفوزى بيگانوه كو‌مپانيا بازارگانىيه برىتانيى و ئه‌روپىيه‌كان و خيراوونى پرۆسه‌ى مؤديره‌وه لاوازيى پايه‌كانى ده‌ولت و خراپىى گوزه‌رانى ئيرانىيه‌كان و په‌سه‌ندى دژوارى و گيانى رقتي‌بوونه‌وه له بيگانه‌كان و په‌رگرتتى ناره‌زايه‌يتى رۇحانييه‌كان و بازارگانان، هه‌تا ده‌هات ناله‌بارتر ده‌بوو، له‌هه‌ولت قوزتنه‌وه‌ى ئه‌و دۇخه بوون بوو ده‌ستتوه‌ردان و نزيكبوونه‌وه له ره‌گه‌زه نارازىيه‌كان، به‌تاييه‌ت كوردان، كه له‌رووى مه‌زه‌به‌وه پيچه‌وانه‌ى تاران و هاوشيوه‌ى ئه‌سته‌مبول، سونى بوون.

له‌ر استييدا، من بوخوم يه‌كه‌مجار ئه‌م رووداوه له بيه‌روه‌رييه‌كانى (اعتماد السلطنه) دا، خويندوتتوه، ئه‌وه‌ى كه بو‌ماوه‌يهك له‌سه‌رده‌مى ناسر ده‌ين شادا و هزير بووه، ناوبراو به‌چهنه‌د دپړيځ له‌بيره‌روه‌رييه‌كانيدا، كه دواتر له‌لايه‌ن ئيره‌ج ئه‌فشاره‌وه به‌كتيب بلاوكر اوته‌وه، له‌باسى سالىه‌كانى زيلحيجه‌ى ۱۳۰۸ و موحه‌رمى ۱۳۰۹ى قه‌مه‌رىدا كه ده‌كاته جولاي و ئوتى ۱۸۹۱ى زايى، ئاماره‌ى به‌نيوه‌روكى

چيرۆكه‌كه‌داوه، به‌لام به‌لاى ورده‌كارىيه‌كانيدا نه‌چوووه دريژه‌ى نه‌داوته‌ى.

بيگومان هه‌واله‌كان و زانيارىيه‌كانى ئه‌م رووداوه له‌لايه‌م روژنامه برىتانيى و ئه‌مه‌ريكى و ئه‌روپىيه‌كانه‌وه تو‌ماركراوه، ئه‌وانه‌ى هه‌ر له‌يه‌كه‌م روژمه‌كانى روودانيه‌وه به‌مانشيتى تاييه‌ت و سه‌رنجراكيش لاپه‌ره‌ى روژنامه‌كانى خويان پى پر كرتتوه، ئه‌وه‌ى ئيمه به‌پويستمان زانى به‌وردى به‌دواياندا بگه‌ريين و به‌گويزه‌ى په‌سه‌ندى رووداوه‌كه ريكيان بخه‌ين و وه‌ريانگيرين بو زمانى كوردى، بوئوه‌ى راستى رووداوه‌كه و رده‌كارىيه‌كانى، كه له‌ر استييدا به‌شيكى شاراوه‌وه ته‌موژاوى و ناديارى ميژووى كورده، بو خوينه‌ران و بايه‌خدارانى ميژوو، ئاشكراو روون بكه‌ينه‌وه .

خوينه‌رى ئازيز. پويسته بوتريت كه كوردستان له‌سه‌ده‌ى نوزده‌يه‌مه‌دا، رووداوه‌گه‌لىكى جو‌راو جو‌رى به‌خووه بينوه كه زوربه‌يان تا ئيستا نه‌زانراون و ئورى جديان لى نه‌دراوته‌وه، ئه‌وانه‌ى تا ئيستا له‌ئه‌رشيف و روژنامه ميژووييه‌كانى و لاتانى بيگانى هه‌ريمى و ئه‌روپىي زله‌يزدا هه‌نگيراون و چاوهرى هيمه‌تى كه‌سانىكن ئاوريان لى بده‌نه‌وه نيوه‌روكه‌كه‌ى رابگويزن، ئه‌وه‌ى ئيمه ماوه‌يه‌كه بى هاوكارى هيج كه‌س و لايه‌نيك، وهك ئه‌ركىكى سه‌رشانمان به‌جدي پييه‌وه خه‌ريكين و تا بتوانين له‌م بواره گرنگه دريغى ناكه‌ين. به‌هيواي سه‌ركه‌وتنى هه‌مووان.

پروفيسور. دكتور ياسين سه‌رده‌شتى
كوليجى زانسته مرقايه‌تتبه‌كان
به‌شى ميژوو / زانكوى سلتمانى

to average crops.

A BAND of armed Kurds are holding an English girl aged fourteen, named Katie Greenfield, Tenn., who was abducted at the Turkish consulate in Ioujbolak, Persia, in defiance of the English consul.

The Supreme Court of Indiana has just rendered a decision to the effect that German must be taught

ههوالی رڤاندنی کچه ئینگلیزیک له کوردستان

رۆژنامه‌ی ئهممیریکی (FORT WORTH GAZETTE) که له ٢٤ی جونی ١٨٩١دا، چاپ و بلاوکراوتهوه، ههوالیکی سهبارت به رڤاندنی کچه ئینگلیزیک چواردهسال بهناوی " کاتی گرانیفیلد تینن" له بالیوزخانه‌ی تورکی له شاری سابلاغ (مههاباد) له پیرشیا (ئیران)، له لایهن دستمیه‌یک کوردی چه‌کدار هوه وهک ئالنگارییه‌یک بو کونسولی ئینگلیز، بلاوکردوتهوه.

شایه‌نی باسه، دواتر له ٢ی جولای و ٣ی جولای ١٨٩١دا، ههر یه‌یک له رۆژنامه‌ی (Brenham Weekly Banner) به ئینگلیزی و (Hermanner Volksblatt) به ئیسپانی، ئهم ههوالیه‌یان بلاوکردوتهوه.

fein. Häuser, Straßen, Brücken, Mauern, Vieh und Ernte sind fortgeschwemmt, und die unglücklichen Bewohner stehen am Rande der Verzweiflung.

Aus dem Rheingau laufen unausgesetzt ungünstige Nachrichten über den Stand der Weinberge ein. Die Regengüsse der letzten Tage haben selbst die Ausichten auf eine mittelmäßige Weinernte noch mehr herabgemindert.

Mit jedem Tage mehrten sich die Hiobsbotschaften über die durch Ungewitter

des Prinzen, des Sohnes des Erzherzogs, geboren a herzogin 10 Borne 1870.) Münch May vo mußte we

in the course of the public free child a high could the state He opposed

W. H. Jenkins, a telegraph operator of New Orleans, who was on a visit for the past two weeks to relatives at Montgomery Ala., dropped dead of apoplexy yesterday.

Last Sunday morning Henry Jones, a negro who resided twelve miles from Hamburg, the county seat of Ashley county, Ark., was lynched. Jones had murdered his wife.

The discovery that the Chicago and Erie and Baltimore and Ohio have made a 27-cent rate on grain from Chicago to Savannah is causing some uneasiness. Some predict a rate war.

The Chicago Farmers' Review reports wheat in fine condition in nearly all sections of the country. Corn is generally reported improving in condition and promising fair to average crops.

A band of armed Kurds are holding an English girl aged fourteen, named Katie Greenfield, Tenn., who was abducted at the Turkish consulate in Ioujbolak, Persia, in defiance of the English consul.

At Kansas City the Missouri river has fallen six inches since Monday night. Specials received from Sioux City, and St. Joseph state that it is falling at both places. A further rise is not feared now.

At Hugoton, Kan., yesterday Col. S. N. Wood, one of the most noted men in Western Kansas, was brutally murdered by James Brennan. The murder resulted from the notorious Stevens county seat war.

At Bordeaux, France, the horse-car service is suspended pending a strike. Several petards were thrown in the streets yesterday, causing alarm. Conflicts occurred between the gensd'armes and rioters. Many gensd'armes were injured.

The supreme court of Indiana yesterday rendered a decision to the effect that German must be taught in the public schools when a petition signed by twenty-five or

the adoption in the form in presented, and wished to g as strongly opposing th of an ordinance admitting the unless the clause relative to the of the wards was appended opposed the passage of any su that gave to 100 voters the s privileges and representatio accorded to the voters of containing from 400 up That the representation tally out of proportion, give fifty men the same repr that allowed 500 was radically contrary to the spirit of the city of Fort Worth. The mot the ordinance was finally adop of ten to two, Aldermen Darter voting nay.

The ordinance providing for of the First ward was then r by-laws were set aside and ti was unanimously adopted. dence provides for the dividing ward into two wards, one of known as the Ninth ward, the to be Weatherford street, all s street being known as the First territory north of the said street as the Ninth ward. In additi city council ordered an elec Eighth and Ninth wards for th naming the aldermen who sh those wards. After the pass ordinance Alderman Martin resolution, the sense of that the mayor should app mittee of such a num should see fit to divide the ci the Eighth ward, into wards tl tain as near as possible an equ voters, this redistricting to be ent and to take effect on Janua Alderman Armstrong moved tute that the resolution of Ald tin be tabled and the substitue ried. Then followed a heate between the two last-named which Alderman Martin very plain words with respect dallying tactics pursued by the respect to the redistricting

رۆژنامه‌ی ئەمەریکی (THE MORNING CALL) که لەبەر واری ٤ی ئۆکتۆبەری ١٨٩١دا، چاپ و بلاوکر اووتەوه، بابەتیکی تێدایە لەژێر ناونیشانی " سوپایەك بۆ رزگارکردنی كچه‌كه نێردراوه. ميس ئامیلیا گرینفیلد که لەلایەن کوردانەوه فرێندراوه. " زانیاری زیاتری لەبارە ی رووداوی فراندنی کچه ئینگلیزەکه لە سابلاغ (مەهاباد) ی رۆژەه‌لاتی کوردستان بلاوکر دۆتەوه، ئەو بابەتە ی که دۆخکی ئالۆزی و هەستیکی خراپی هیناوتەئارا و فرێنەرانی پێویستە سزا بدرین.

وادیارە، ئەم رۆژنامه‌یە هەواڵەکه‌ی لە رۆژنامه‌ی (NEW YORK SUN) هوه وەرگرتووه، ئەوه‌ی بەه‌دواییه، بەه‌واداچوونی بۆ که‌یسه‌که‌ی ميس گرینفیلدی کچه گەنجە ئینگلیزەکه کردووه، ئەوه‌ی که ماوه‌یه‌ك پێشتر لە مانگی مایۆدا لەلایەن کوردانەوه لە ئەرمینیا فرێندراوه.

هەواڵەکان لەتاران‌ی پایتەختی ئێرانەوه گەشتوونەتە ئەسته‌مبول، که هیزیک ١٠٠٠٠ که‌سی لەلایەن شاره‌ فەرمانی پێندراوه بەره‌و سابلاغی کوردستانی ئێران بجووئیت بەئامانجی رزگارکردنی ميس گرینفیلد و سزادانی تاوانکاران لەهەرکوئ ببینرین، هەر وه‌ها بۆ داگیرکردنی خاکی تورکی کەر پێویست بکات و دوا‌ی هەموو ئەوانه‌ بکه‌وئیت که له‌ تاوانی فراندنەوه‌که‌وه‌ گلاون.

هەواڵەکان کاریگەرییه‌کی زۆر سەر‌نچر‌اکیش و مەزنیان لەسەر خەڵکه‌ موسوڵمانه‌که‌ به‌جیه‌شتووه، ئەوانه‌ی پێیان‌وايه ئیسلامه‌تی له‌ که‌دار بووه‌و ئیدی کاتی راگه‌یان‌دنی جیهاد هاتووه. فاکته‌کانی که‌یسه‌که‌ به‌مشێوه‌یه‌ی لای خوار هوه‌یه:

زنجیره‌ چیا‌یه‌ك له‌ ئەرمینیا هه‌یه‌ که له‌میۆپۆتامیاوه بەره‌و ئازەر‌بایجان له‌ ئێران درێژ ده‌بێت‌هوه، که دانیش‌تووانه‌که‌ی له‌ ره‌گه‌ز یکن کوردیان پێ دهرت‌ریت، به‌هوش ناوچه‌که‌ به‌ کوردستان ناوده‌بریت. به‌شی رۆژ‌ه‌لاتی کوردستان، ده‌که‌وئته‌ هەرمی ئازەر‌بایجان‌ه‌وه و به‌سابلاغ ده‌ناسریت، ئەوه‌ی شارێك پایته‌خته‌که‌یه‌تی که هەمان ناوی

هه‌یه. هەر‌یه‌که‌ له‌ژێر فەرمان‌ه‌وايه‌تی ئەمیر نیزام‌دایه، که حوکمی ئەوی به‌میرات له‌ ئێرانیه‌کانه‌وه پێ سپێردراوه‌و له‌ته‌بریز ده‌ژی. کوردانی ئێران شیعه‌ مەزهب نین و وه‌ك تورکان وشکه‌ سونهن، له‌نیوان ئەو دوو مەزهبه‌ پێک‌دژی و ناکوکیه‌کی به‌رچاو هه‌یه. به‌هوش کوردان دۆستایه‌تی و هاوسۆزی زیاتریان له‌گه‌ل تورکان هه‌یه تاكو له‌گه‌ل ئەوانه‌ی پێکه‌وه له‌و لاتی‌کدان که ئێرانیه‌کانن. کوردان له‌کو‌مه‌لێك خیل و عه‌شیره‌ت پێک‌دین که هەر‌یه‌که‌یان سه‌رۆکی خوی هه‌یه، هەر چهنده‌ به‌فیت‌ره‌ت توندو درن، به‌لام کوردانی ئێران وه‌ك ئەوانه‌ی تورکیا شه‌ر‌ه‌نگیزو جه‌رده‌ نین، چونکه‌ به‌ده‌شتی به‌پیت ده‌وره‌دارون که به‌روبووم و میوه‌ی زۆری هه‌یه.

بازرگانی کوردان به‌ده‌ست ئەرمه‌نی و ئێرانیه‌کان و هه‌ندێك له‌ ئەوروپیه‌کانه‌وه جیماوه، ئەوانه‌ی هەر‌وه‌ها له‌ کشتوکا‌لدا یارمه‌تی کوردان ده‌دن له‌ریگه‌ی پێدانی پار‌ه‌وه، یه‌ك له‌وانه‌ پیاویکی ئنگلیز بوو به‌ناوی ئیساك گرینفیلد، ئەوه‌ی که له‌ سابلاغ بنه‌ی داناو بووه مول‌ک‌دار. ئەم پیاوه‌ ئینگلیزه، ژنیکی ئەرمه‌نی له‌ته‌بریز هینابوو، ببوو خاوه‌نی سێ کورو چوار کچ. هه‌موو ئەوانه‌ هاوسەر‌گیر بیان به‌ باشیی کردبوو، ئەوه‌ی مابوو کچه‌ که‌یه‌ن، ئەمیلیا بوو، که ته‌نیا شازده‌سالی ته‌واو کردبوو، تاكو ئەو دوايه‌ش له‌گه‌ل دایکی ده‌ژیا. میسته‌ر گرینفیلد، چهنده‌ سالتیک به‌ر له‌ئیستا مردو مول‌ک و ماله‌که‌ی بۆ ژنه‌که‌ی جیه‌شت.

هەر‌چهنده‌ میسس گرینفیلد دانیش‌تووی ته‌بریز بوو، به‌لام زۆر به‌ی کاتی خوی له‌گه‌ل کچه‌که‌یدا له‌ سابلاغ به‌سه‌رده‌برد. مول‌ک و زه‌وییه‌کانی له‌به‌رامبه‌ر مول‌کی ئەحمه‌د به‌گ بوو، که سه‌رۆکی کورد بوو. ئەحمه‌د به‌گ کوریک هه‌یه، که ماوه‌یه‌کی زۆر عه‌ودالی جوانی ئەمیلیا ببوو، هەر‌بۆیه‌ بریاریدا بوو به‌هەر‌ شیوه‌یه‌ك بووه به‌ده‌ستی به‌نییت، ئەو که وه‌ك موسوڵمانێك و وه‌ك کوردێك په‌روه‌رده‌ ببوو، به‌لایه‌وه مافیکی سروشتی بوو که کچیک کریستیان‌ی بر‌فینیت. هەر‌بۆیه‌ هاته‌سه‌ر ئەو باوه‌ره‌ی پلان بۆ به‌ده‌سته‌نانی ئامانجه‌که‌ی دابنیت، ئەویش له‌ ریگه‌ی ریکه‌وتن و هاوکاری ژنیکی کورده‌وه‌ که

له لای میس گرینفیلد خزمهتکار بوو. ئهم ژنه له کاتیکدا دایکی کچه له مال نه بوو، کچه که هی هه لفر یوانبوو له کینگه که پیاسه یه ک بکات، زوری نه خیاند، پاش ئه وهی گه یشتنه نزیک که ناری جوگه که، دسته یه ک سواره بوی دهر پهرین و پریان پیداکرد و بردیان.

دایکی کهوته سوراخ و گهران، به لام هیچ زانیار بیه کی له نه دمانی خیزانه که یه وه چنگ نه کهوت، ئه وه به دلهر اوکیوه تا کو نیو هه شو چاوه ریی کچه که هی کرد، کاتیک گومانی له به زمیک په یادکرد، چند سوار یکی نارد بۆ ئه وهی به دوایدا بگهرین. به لام ئه وان به یانی گهرانه وهی بی ئه وهی مزدهی هی نانه وهی کچه که هی بدنه ی. هه ربویه میس گرینفیلد، مه سه له که هی خسته به رده م جیگری فه رماندار که له شوی نی ئه میر نیزام دانیشتبوو. هه روه ها به تله گراف په یوه ندی به کومسولی بریتانیی له تهریزو و هه روه ها ئه میر نیزامه وه کرد.

ئه وهی دواییان، واته ئه میر نیزام، دسته بجی فه رمانی به جیگره که هی کرد له سابلاخ، که به خیرایی به دوای کچه که دا بگهرین و بیدوز نه وه هه موو ئه وانیه ئه وه کاره دزیوه یان کردوه بگهرین و ره وانیه ته بریز بکرین. له وه لامی ئه م فه رمانه، ئه میر نیزام ناگدار کرایه وه که فرینه رکان خه لکی کوردستانی تورکیین و کچه که شیان بۆ نیوخاکی تورکیی بردوه، که جیگری فه رماندار هیچ ده سه لاتیکه به سه ردا ناشکی، به لام ئه میر نیزام زور به ناگابوو که فرینه ره که کوره به دناوه که هی ئه حمده به گه که ره عیبه تی ئیرانه، هه ربویه فه رمانیکه فه وری دهر کرد بۆ سه رۆکه کورده کان، که یان ئه وه یه خیرا کچه که گومبووه که ده دوز نه وه، یان ئه وهی هه موویان ده بیت رایچی ته بریز بکرین.

سه رۆکه کورده کان به م فه رمانه داچله کین و سروشتی مله وریی ئه میر نیزامیشیان ده زانی، هه ربویه پیکه وه کوبو نه وه دوای هه لسه نگاندنی دوخه که، راپورتیکیان ناماده کرد که تییدا و تبویان که ئه وهی روویداوه مه سه له هی فراندن نه بووه به لام کچه که به ویست و ئاره زوی خوی ئازادانه هه لاتوه وه بۆته موسولمان و بۆته ژنی موسولمانیک. هه ربۆ جه خترکدنه وه له ناوه رۆکی به یانه که یان، کوردانی

کوردستانی تورکیا، له کونسولخانه هی تورکیی له سابلاخ کوبو نه وه، پشتگیری خویان له میردی کچه که پیشانداو داوی پاراستنیان له و ئالایه کرد که مانگ و ئه ستیرمه که ی پیوه یه (واته ده ولته ی عوسمانی)، ئه وان وتیان کچه که ئینگلیز نییه و ئه رمه نییه!

هه و آله که له سابلاخه وه وه ک بروسکه به نیو ته وای کوردی سوندا بلا بووه، ئه وانیه چه کیان له شانکردو سوار ی ئه سپه کانیان بوون و به ره و لای کونسولخانه هی تورکیی جمان و به ناوی سولتانه وه داوی پاریزراویان کرد، ئه وه سولتانه ی که خه لیفه ی هه موو موسولمانه راستینه کانه. توما ئه فنده ی کونسولی تورکیی له مه هاباد که ئاسورییه کی کریستیانیه، تله گرافی بۆ به هجه ت به گی سه ر کونسولی گشتی کرد له ته بریز، داوی فه رمانی لیکرد، به هجه ت به گیش وه لامی تله گر افه که ی دایه وه، که پیویسته کچه که له هه موو مه ترسیی و نازاریک بیاریزریت.

کاتیک ئه م فه رمانه گه یه نرایه حه شاماته که، هه موویان سویندیان خوارد توله له کونسول بکه نه وه و تیان : هیی گاوری نه فره تی، توله ونه ی خه می هاوئاینه کریستیانیه که ته ئه ونه خه می ره عیه ته موسولمانه باوه رداره که ی سولتانت نییه، که تو خزمه تکاری ئه وی، له سه ر ئه مه ده بیت پارچه پارچه بکریت.

توما ئه فنده ی هه لاتو خوی هاویشته بنکه ی فه رمانداره وه، حه شاماتی کوردیش قه سته سه ر به دوایه بوون. فه رماندار به ری په لاماره که ی پیگرتن و تله گرافی بۆ ئه میر نیزام کرد.

هه مانکات، دایکه خه مباره که ی کچه که ش ده سته وسان دانه یشت، ئه وه چوه ته بریزو چاوی به کونسولی بریتانیی کهوت و تله گر افیشی بۆ سه فیری بریتانیی له تاران و لورد سالیسبوری له لهنده ن نارد تکایکرد به ده میوه بچن و یارمه تی بدن. له لهنده نه وه فه رمان بۆ سه فیری بریتانیی هات که هه موو نامرازو هه و له کاریگه ر مانی به کار به ی نیت و داوی له حکومه تی فارسیی بکات به خیرایی کچه فرینه راره که بگه رینته وه. له وه لامی ئه مه دا حکومه تی شا نامده گیی خوی پیشاندا که چهنده ی توانای هه یه بیکات له به دیه یانی داوا ره واکانی بریتانیا، به لام

ئەمير نيزام گروسی

لەم بارەشەوه حكومهتی شا خۆی بیدەسەلات دەبینیتەوه، چونکە تاوانکارەکه ره عیەتی تورکییه و لەدەرەوهی دەسەلاتی قەزایی حكومهتە. هەر بۆیه لەسەر حكومهتی سولتانە که بکەوتەخۆ، ئەگەر سولتان نیزن بدات بۆ شوینکەوتنی تاوانکاران، ئەوا حكومهتی شا بەپەرۆشەوه ئەو کارە دەکات.

ئەم تەلەگرافە، لەکاتی خۆی رهوانەهی سالیسییری کرا، لەو سۆنگەیهشەوه ئەو فەرمانی به (سیر ولیهم وایت)ی سەفیری بریتانی له ئەستەمبول کرد، کیشەکه بخاتە بەردەمی سولتان و داوای قەرەبوی دەستبەجیی لێ بکات.

بابی عالی لەدۆخیکێ زۆر نالەباردا بوو، لەکاتیکدا نەیدەویست کوردان بیزارو زیز بکات چونکە لەکاتی پێوستدا سوودی لێوەدەرگرتن، هەر وەها ئەگەر ریگەهی به شا بدایه بکەوتەکار، ئەوسا دەبوو دانپێدانانیک به لاوایی خۆی. هەر بۆیه سیر ولیهم دانیاکرایهوه که قەرەبوو کردنەوه که هەلدەبژێرن به مەرچیک برەکهی زۆر نەبێت.

بەو پێیه، پهيامیک ئاراستەهی سەرکردهکانی کورد کرا، که دەست لەکچهکه هەلگرن، کوردان لەوه تورەبوون و نەیان دەویست داواکه بیننەدی چونکە ئەوان فەرمانی راوهدونانی ئەرمەنەکانیان وەرگرتبوو. هاوکات لەکهیسی (گولیزار)یشدا، ئەو کچه ئەمەریکییهی که له لایەن ئەوانەوه فرێندرابوو، هیچ شتیک رووینەدا. هەر بۆیه بەرسینگیان لەحكومت گرت و وتیان کچهکه بۆته موسولمان و ئیستا کیشەکهی کیشیهکی ئاینیهو مەدەنیی نییه.

بابی عالی دیسانەوه خۆی لەدۆخیکێ دژواردا بینیهوه، یان دەبی ولاتەکهی رووبەر ووی پهلاماری بریتانییهکان بکاتەوه، یان ئەوەتا که ریگە بەشا بدات لەبری ئەو هەلسورپیت. لەنێوان ئەو دوو بژاره خراپەدا، ئەوهی دوااییانی هەلبژارد. ریگە بەشا درا بکەوتەکار. لەبەر ئەوهی دەستیوەر دانی ئیرانی دەیتوانی بۆ کەوتنەوهی ناکوکیی و دووبەرەکییهک سوودی هەبێت، ئەوکاتەش کشانی ئەمیر نيزام بههیزیکی ۱۰۰۰۰ سەربازی نازاوه هاتەپیش.

سیر ولیهم نارسهر وایت بالیوزی بریتانی له ئەستەمبول

فرانك راسلس بالیوزی بریتانی لهتاران

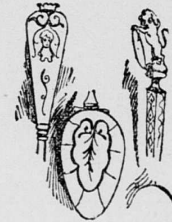
work the peculiar old Syrian had marked each spoon "Athens, 1891," in Greek letters. The Athens spoon, besides being marked as stated, is topped with a cleverly wrought head of Pallas Athene, or Minerva, the daughter of Jupiter and goddess of wisdom, the arts and progress.

Next to the Athenian spoon may be mentioned the one procured at Rome. This spoon is not particularly pretty, and the one thing to mark it from any other is the figure of the celebrated old she-wolf nursing the future founders of the world's great city, Romulus and Remus.

At Naples Mrs. Hays bought a spoon that gives one a fair idea of the wonderful skill of the Neapolitan carver, but aside from this there is no mark or design of local significance.

The Dresden spoon is surmounted by an image of the national emblem of Saxony, the lion with his forepaws supported by the country's shield. The only difference between the Saxon lion and the British lion is that the former carries his tail twisted up over his back, while the bloody English beast trails his lazily on the ground.

The double-headed eagle of Austria proudly views the landscape o'er from the

From Italy and Saxony.

top of the Viennese spoon, while a bust of the Emperor links the handle and the bowl, the latter made to represent the florin, the unit of currency.

Next to the beautiful pearl spoon of Bethlehem, the one purchased at Cologne is probably the handsomest. The nation's bird—the crane—stands solemnly on one foot, and blinks his drowsy eyes from the end of the handle, while in the golden bowl is a graven reproduction of the famous Cologne Cathedral.

At Belgium's gay capital, Brussels, was obtained a spoon not particularly pretty, but odd and suggestive of the country. It is made in the form of a spade, the principal implement of employment there because of the great amount of diking and jettying that is done.

The three spoons remaining of this beautiful and interesting collection are the English, the Scotch and the Irish spoons. The only particular difference between them is

England, Scotland and Ireland.

AN ARMY SENT TO RESCUE A GIRL.

Miss Amelia Greenfield, Who Was Abducted by the Kurds.

A Matter That Evoked Considerable Correspondence and a Great Deal of Bad Feeling—Kidnapers to Be Punished.

The New York Sun of recent date has the following concerning Miss Amelia Greenfield, a young English girl who was abducted some time in May by Kurds in Armenia:

News has reached Constantinople from Teheran, the capital of Persia, that a force 10,000 strong has been ordered by the Shah to proceed to Saouk-Bulak, Persian Kurdistan, to release Miss Greenfield, to capture the malefactors wherever found, to invade even Turkish territory if necessary and to chastise all concerned in the kidnaping.

The news has produced a stunning effect upon the Mussulman population, who believe that Islamism has been scandalized and the time for a holy war has arrived. The facts of the case are as follows:

There is a range of mountains in Armenia that extends from Mesopotamia into Aderbajan, Persia, and is peopled by a race known as Kurds. Consequently the region is called Kurdistan. The eastern part of Kurdistan lies in the province of Aderbajan and is known as Saouk-Bulak. It has a capital city of the same name. The province is under the Governorship of Amoor Nizam, the heir apparent of Persia, who lives at Tabriz. The Kurds of Persia do not belong to the Sulah sect, but are orthodox Sunnis like the Turks, and between the two sects there is considerable feeling. Hence, they fraternize more readily with the Kurds of Turkey than they do with their compatriots, the Persians. The Kurds are composed of various tribes, each tribe having its own chief. Although savage by instinct the Kurds of Persia are not so predatory as those of Turkey, because they are surrounded by fertile plains which bear abundant fruits.

The commerce of the Kurds is left in the hands of Armenians, Persians and some Europeans, who also aid the Kurds in their agricultural pursuits by advancing money. Among the latter there was once an Englishman,

ISAAC GREENFIELD, who established himself at Saouk-Bulak, and became a landed proprietor. This Englishman married an Armenian woman of Tabriz, and became the father of three boys and four girls, all of whom are well married except the youngest, Amelia, only 15 years of age, who till recently lived with her mother. Mr. Greenfield died a few years ago, leaving his land to his wife.

Mrs. Greenfield, although a resident of Tabriz, passed most of her time with her daughter at Saouk-Bulak. Her property was adjacent to the lands of Ahmed Bey, a Kurdish chief. Ahmed Bey has a son who long evinced a passion for the beautiful Amelia, and determined to possess her by hook or by crook. Brought up as a Mussulman and a Kurd at that, to kidnap a Christian girl was considered by him his natural

the girl into the hall, where she grabbed a shotgun and leveled it in the brute's face, and ordered him to leave. He dropped his knife, took to his heels and was soon out of sight, and as soon as the danger was over the brave girl promptly fainted. She was able to give a good description of the brute, and a posse is now on his trail. Miss Wise is one of the prettiest and most attractive girls in this section, and has suddenly become a heroine. The nerveiest point of the whole affair was that the gun was not loaded, and the girl knew it.—West Point (Miss.) Cor. Globe-Democrat.

REDFERN'S FASHIONS.

Reefer Coat to Be Worn Between Seasons. Gowns Made on the Cross.

NEW YORK, Sept. 28, 1891.—This is the season when there is an increasing demand for plain cloth dresses. We do not quite know what to do in these sort of half-way-between seasons, and a very safe rule in these hesitating moments is "when in doubt wear a tailor-made gown." The weather is uncertain, and if you start out in the morning for a day's travel or outing ten to one if you put on a light, flimsy dress it will rain before night; and if, on the other hand, you put on the stylish woman's bete noir, the mackintosh, it will turn out a bright, sunshiny day before you have been out an hour. Nature is a lady, remember, and is "uncertain, coy and hard to please," is changeable and erratic as the rest of them. Therefore, be prepared for her caprices, go out in a light, smart, useful cheviot gown, and whether she smiles or weeps it will be all the same to you. Here is one that is a useful thing, a pretty thing and a reasonable thing. It is one of Redfern's most pronounced English styles.

A pretty one—a useful one.

ميرزا فەيروز نەسرەتولەدەولە چاوەرێی فەرمانە

رۆژنامەى بریتانیی (THE DAILY NEWS) كە سێشەممە لەبەر واری ١٦ی جولای ١٨٩١دا، چاپ و بلاوكرائەتەو، هەوالتیكى لەپەیمانێرەكەیان پێ گەیشتوو و بەناونیشانی: "فراندنی میس گرانفیلد" بلاویانكردۆتەو، تییدا هاتوو كە میرنەسرەتولەدەولە چاوەرێی فەرمانی تارانە تاكو هەلمەت بەریتەسەر ئازەوگێرەكانی سابلاغ. ئێران خۆی لە خویندنیشتن بەدوور دەگریت. كوردانی توركیی رایانگەیاندوو كە ئەگەر پەلامار بدرێن ئەوا میس گرینفیلد دەكوژن و لەزمانی خۆیانەو: "خۆیان لەپشتی لاشە كوژراوەكەى پەنادهن". (میسەر پاتۆن) پێشنیاری ئەوێكرد كە باشتر ئەوێه گەمارۆ بدرێن و ئاو و خۆراکیان لێ ببڕیت.

میرزا فەيروز نەسرەتولەدەولە

رۆبیرت سېسل سالسبیری سەرەۆك وەزیرانی بریتانیی

ههلاتنی کونسولی تورکی له سابلاغ

روژنامه ی بریتانیایی (THE YORKSHIRE POST) کله بهر واری ۳ جولای ۱۸۹۱د، چاپ و بلاو کراوه تهوه، له ژیر ناو نیشانی: "فراندنی کچه ئینگلیزمکه له لایهن کوردانهوه"، بابهنیکی بلاو کوردوتهوه که زانیاری زیاتری لهبارهی ئهم رووداوهوه پیشکەش کردوه، بهگۆیره ی ههوالهکه، میس گرینفیلد که کچیکی کریستیانی شازدهسالانه ی ئینگلیزه وه ره عیهتی بریتانییه، لهکاتیکدا لهگهله دایکی چوونهته گوندیکی نزیك سابلاغ، لایهن کوردانی ئیرانهوه فرینراوهوه براوته سه سنوور. دایکی راستهوخو پهپوهندی به کونسولی بریتانیی لهتهبریز کردوهوه قسهش لهوه دمکری که کچهکه موسولمان بووهوه به ویستی خوی لهگهله کوردان رویشتووه. بالیوزخانه ی بریتانیی لهوی داوای لهدهسه لاتداری ئیرانی کردوه، کچهکه بهیننهوه بو تهبریز تا لهوی لهلای کونسول قسه ی وهربگیریت، بهلام بهوهوی ئیرانییهکان ئامرازی پبویستیان لهبهردهست نییه ناتوانن نهوه بکهن و کچهکه لهلایهن چهندسه چهکداریکی کوردی ئیران و تورکیاوه لهمه هاباد راگیراوه. کچهکه براوته کونسولخانه ی عوسمانی له سابلاغ و ههولکهانی ئیران بو گیرانهوه ی شکستیخوا کردوه، ههربویه مهسهلهکه ی بو بای عالی جبهیشتووه. کونسولی تورکی له تهبریز هه ماههنگی لهگهله کونسولی سابلاغ کردوهوه وتویانه دهبیت مهسهلهکه بخریتهوه بهردهستی حکومهتی ئیران. ههربویه کونسولی گشتی تورکی سهردانی سابلاغی کردوه، بهلام ههموو ههولکهانی بو گیرانهوه ی کچهکه بیهوده بووه، نهک هه ئهوه بهلکو کونسولی تورکی بوخوشی کهوتوته بهر پهلامارو لهگهله جیگرهکه ی تهقهیان لیکراوهوه بهناچاری ههلاتوونهته بنکه ی فرمانروای شاری سابلاغ. کونسولخانه ی تورکییش له سابلاغ له لایهن کوردانهوه دهستی بهسهردا گیراوهوه کچهکهش هیشتا گیراوه.

THE ABDUCTION OF MISS GREENFIELD.

(FROM OUR CORRESPONDENT.)

TAURIS, WEDNESDAY NIGHT.

Prince Nosrat Dowleh is waiting at Teheran for orders to commence operations against the rioters at So-uj-Bolak. Persia hesitates to shed blood. The Turkish Kurds declare if they are attacked they will kill Miss Greenfield, and, in their own language, "protect themselves by her dead body." Mr. Paton suggests that it would be best to surround them and cut off their supplies of water and provisions.

(THROUGH REUTER'S AGENCY.)

TEHERAN, JULY 15.

The British Legation, in view of the fact that the Turkish Consulate at So-uj-Bolak is still

بايهخى زياترى رۆژنامهكان به كهيسهكهى ميس گرينفيلدو دوو ويناى جياواز

رۆژنامهكانى بهریتانیا وەك ئەوهى هەنگوینیان لەكلۆره داردا دۆزبیتەوه، هەر لە ساتى بلاوبونەوهى هەوالى "فراندنى كچه ئینگلیزمکه لەكوردستان" لەسەرەتای مایۆى ۱۸۹۱دا، ئیدی پەیتا پەیتا دەنگۆ و هەوالى دژبەیهك و جۆراوجۆریان بلاودهكردهوهو سەرنجى جۆراوجۆریان لەبارەى پەرسەندنى كهيسهكهى ميس ئەمیلیا گرینفیلد که به "كاتى گرینفیلد" یان "ميس گرینفیلد" یش ناویان دەبرد، جگه لەوهى که ئەم كهيسه، ناوى كوردانى لەتیکرای ئەو رۆژنامانەدا بەدیاردەى فراندنەوه زەقدهكردهوهو بۆچوونى جۆراوجۆر لەبارەیانەوه دەدرا.

دیاره، باوكى ئەمیلیا یان ميس كاتى گرینفیلد یهكێك لەو بازرگانه ئینگلیزانەى که به هۆى کارکردن هاتبوووه ئیران و پاشتر لەهوى لەگەڵ ژنیکى ئەرمەنى تەبریزی ره عیبەتى ئیرانییدا، هاوسەرگیری کردبوو. هەر بۆیه "كاتى" لەدایکهوه ئەرمەنى بوو، لەباوکیشهوه ئینگلیز بوو، هەر بۆیه ئەم كهيسه له میژووی گیرانهوه زارەکیهکاندا به كهيسى كچه ئەرمەنى ناودهبریت و سألەكەش به سالى "كچه ئەرمەنى".

رووداوهكهى فراندنى یاخود لەراستیدا هەلاتن و هەلگیرانى ميس گرینفیلد لەلایەن كوردیکهوه که ناوى "عەزیزخانى كورى ئەحمەد بەگ"ە، لەمەسەلەیهكى كۆمەلایەتییهوه بۆ مەسەلەیهكى سیاسى و دپلوماتى و یاسایى وەرچەرخا و كۆنسولخانهكانى بریتانیا و عوسمانى و ئیران و روسیا و هەروەها هیزه خۆجییهكانیش لەبابەتەكهوه تێوهگلان و هەریهك لەبەرژوهەندى و بۆچوونى خۆیهوه لیکدانەوهى بۆ دەکردو هەلوێستى لەبارەیهوه وەرەگرت. جگه لەوهى که چەندین پرسىارى جۆراوجۆر لەوبارەیهوه زەقدهكرایهوه، وەك : ئایا ميس گرینفیلد فرینراوه یان هەلگیراوهو بهوێستى خۆى لەگەڵ عەزیز

THE ABDUCTION OF AN ENGLISH GIRL BY KURDS.

TEHRAN, July 2.

The following is an account of the circumstances attending the recent abduction of an English girl by Kurds. Miss Greenfield, a Christian British subject, 16 years of age, while with her mother at a village near So-uj-Balak, in the province of Azerbaijan, was forcibly carried off in the middle of May last by Persian Kurds, and taken to the frontier, where the guards refused to allow them to pass. The mother immediately lodged a complaint with the British Consul at Tabriz, and it being alleged that the girl had become Mohammedan, and had gone voluntarily with the Kurds, the British Legation here requested the Persian authority to take her to Tabriz in order to let the girl make a declaration to that effect before the acting British Consul. The Persian authorities accordingly conveyed her to Tabriz under escort, but owing to the absence of proper precautionary measures the girl was captured at So-uj-Balak by several hundred well-armed Persian and Turkish Kurds, who hartered her to the Turkish Consulate, and they kept her a prisoner. The attempts made by Persian authorities to recover possession of the girl having failed the matter was referred to the Porte. The Turkish Consul at Tabriz, acting in conformity with instructions, proceeded to So-uj-Balak accompanied by the Turkish Consul, with orders that the girl should leave the consulate and be surrendered to the Persian authorities. The Turkish Consul-General went to the Ottoman Consulate, but all efforts to obtain possession of the girl were fruitless. The Consul was himself assaulted by a number of Turkish Kurds, shots were fired, and the Consul and Vice-Consul being in danger of their lives had to take refuge with the local Governor. The Consulate of So-uj-Balak has since then been occupied by Kurds and the girl is still a prisoner.

رۆشتووه؟! ئایا ئەوانەى بردوویانە کوردی رەعییەتی ئیرانن یان عوسمانی؟! ئایا دۆزینەو گۆرانەو هی کچەکە لەئەستوی ئیرانە یان دەولەتی عوسمانی؟! چۆن بزانییت و چی بگرییت ئەگەر کچەکە بەویستی خۆی رۆشتییت؟! بۆچی کوردانی هەردوو دیوی ئیران و عوسمانی لەسەر ئەم کەیسە یەکگرتوو بوون؟! و چەندین پرسپاری دیکە!!

گرنگی رۆژنامە بریتانیی و ئەمەریکییەکان لەم کەیسەدا ئەوەیە، کە پەیمانێزەکانی رۆژانە لەتەریزەو، هەوآلی ئەو کەیسەو پەرسەندنی رووداوەکانیان داوتە ئەو رۆژنامانەو ئەوانیش گەرماوگەر م بآوویان کردۆتەو، بەهوش رۆشناپیەکی زیاتریان خستۆتەسەر ئەم کەیسەو وەرگۆرانیان لەپێناو ویناکردنی روى راستیی رووداوەکە، کاریکی پیویست و بەسوودە.

یەك لەو رۆژنامانەى كە بەشێك لەو دەنگۆیانەى سەبارەت بە دۆخی میس كاتی گرینفیلد راگواستوو، رۆژنامەى (WHITSTABLE TIMES AND HERNE BAY) هە، كە لەرۆژی یەكشەممەى بەرواری ۱۵ی ئوتی ۱۸۹۱دا، چاپ و بآوكراوتەو. ئەم رۆژنامەى بەپشتبەستن بە دەپلی نیوز، لەژێر ناوێشانی " میس گرینفیلدو كوردان" دوو وینای جیاوازی سەبارەت بە مەسەلەى چۆنییەتێى مامەلەکردنی كوردان لەگەڵ میس گرینفیلد راگواستوو، سەرەتا ئەو دەنگۆیانەى باس لێكردوو كە زیاتر لەنیو كوردانەو بآوكراوتەو كە باس لەباشترین مامەلە دەكات لەگەڵ ئەو كچە گواپە: باشترین خۆراکی خراوتەبەر دەست، میووە شیرینی لەسەر خوان بۆ دانراوەو دوو رۆژ جارێك خۆی دەشوات و جلوبەرگیی لە باشترین جۆر قوماشی ئاوریشمی دوكانی كوتآفرۆشانى بازارى مەهاباد بۆ دووراوەو ناسكتزین پۆشاكی كراوتەبەر، میزى تەوآلیتی بەباشترین شیووە جۆری كآلای جوانكاریی و رازاندنەو بۆ دابینكراوەو قژی بۆ شانە دەكرێ و نینۆكى بۆ رێكدەكریتەووە لەپى لەخەنە دەگیریت و برۆی بۆ

هەلەدەگیریت و شەوانە چیرۆكى رۆمانسى بۆ دەگیرنەو هە چەندین ژنى كورد خزمەتى دەكەن..هتد.

پاشتر، رۆژنامەكە، ئاماژە بە ویناکردنیکی دیکەى جیاواز و دژ بەو مامەلە شیاوێ پێشوو باسەدەكات، گواپە لەدوای فراندنەكەى میس گرینفیلدەو، ئیدی هیچ كەسێكى متمانەپێكراو و تەنەت كۆنسولی بریتانیس نەیبینوو دەوترێ كە لەدۆخیکی زۆر خراپدایە. دەوترێ گواپە لەژووړیكى تەنیا لەكۆنسولخانەى توركیى زیندانپێكراوە، هەموو بەیانپێك شەبەقى بۆ نوێژ هەلیدەسینن و نیوهرۆو ئیوارە هەلەدەستینن و دايدەنیشینن!! ناچارە رۆژانە ویردی (لا الا الله محمد رسول الله) بآیتەو و گوی لە وەزى ئاینی بگرییت، پۆشاك و بەرگەكەى كۆن و پەڕپووت بوووە هەرشەى ئەو هوش ی لێكراوە گەر بیەوێت بگەریتەو بۆ لای دایكى، دەیکوژن و كۆمەلێك ژنى بەدەرەو داناوە كە وایان داناوە لەكاتیكى وادا بە كوشندەترین ژار دەرمانخواردی بكەن!!

هەروەها رۆژنامەى بریتانیى (THE SUPPLEMENT TO THE MANCHESTER COURIER) كەلەبەروارى ۸ی ئوتی ۱۸۹۱ چاپ و بآوكراوتەو، هەمان بابەتى بەناوێشانی: " مامەلەکردنی كوردان لەگەڵ میس گرینفیلد. دوو وینای جیاواز" لەبەسى خوارەو لاپەرە هەشتی رۆژنامەكە بآوكردۆتەو.

THE TREATMENT OF
MISS GREENFIELD BY THE KURDS.
TWO VERSIONS.

The *Daily News* correspondent at Tabreez, writing on July 18, says:—"The most contradictory rumours are circulated about the treatment of Miss Greenfield by the Kurds. The reports traceable to Kurdish sources state that she is being treated in the best and kindest manner possible. According to them the choicest and the most savoury dishes which Kurdish cookery can devise are prepared for her, and her table is always covered with a variety of sweetmeats, pastries, and delicacies of the season. I was told that the Kurdish matrons of the place vie with each other in preparing and sending her their dainties. Another informant told me that her dress was not less good than her food. He said: 'Although Kurdish clothes are substituted for her former European dress, yet they are made of the finest silk and the most precious brocades that the So-uj-Bolak market can provide. Her toilet table is profusely supplied with all kinds of attars, collyriums, and European perfumes. She is made to take a bath every second day, and every week her eyebrows are stained with "rang," a deep blue herbal dye, and the tips of her fingers and her feet are coloured with a dye called henna. The use of henna is compulsory. Every true Mussulman must have at least his nails always stained in that dye, even if he is not devout enough to colour the whole of his hands with it. Every morning after breakfast she has to receive a little religious instruction. One of the four Kurdish women who wait on her relates an anecdote from the lives of the Mohammedan Imams, or saints, and expounds to her the principal points of doctrine involved. In the afternoon, after a siesta, another woman recites some romantic tale of ancient heroism, sometimes seasoning her account with Kurdish or Persian music, another time by an appropriate digression describing the delights of the Mohammedan paradise.' Such is the account given by Kurds of the life led by Miss Greenfield during her imprisonment in the Turkish Consulate. One thing remains still to be learned—who pays all the expenses? Certainly it is hardly the starveling rioters, who themselves only live on the charity of their pious co-religionists in the town. The reports coming from the Armenians at So-uj-Bolak are completely different. They say that Miss Greenfield is obliged to get up at dawn daily, perform the morning namas after the Sunni rite, attend to religious lessons, learn by heart verses from the Koran, and repeat every hour the Moslem profession of faith, 'There is no god but Allah, and Mohammed is his prophet.' According to these informants she is very badly fed, and her clothes are dirty and in tatters, because she has no others. An Armenian has given me the following account:—"She is confined to a single room, and is so strictly watched that any communication with the world outside is impossible. Those around her are careful to assure her that the moment she professes Christianity or shows any inclination to return to her family she will be murdered. With this object the women who wait on her wear large daggers,

The seven assassins are said to have been Indian police from the Walker River Reservation, in the employ of the Government at the time of the outrage.

MISS GREENFIELD AND THE KURDS.

The *Daily News* correspondent at Tabreez says that the most contradictory rumours are circulated about the treatment of Miss Greenfield by the Kurds. The reports traceable to Kurdish sources state that she is being treated in the best and kindest manner possible. According to them the choicest and the most savoury dishes which Kurdish cookery can devise are prepared for her, and her table is always covered with a variety of sweetmeats, pastries, and delicacies of the season. One informant stated that Miss Greenfield's dress was not less good than her food. He said "although Kurdish clothes are substituted for her former European dress, yet they are made of the finest silk and the most precious brocades that the So-uj-Bolak market can provide. Her toilet table is profusely supplied with all kinds of attars, collyriums, and European perfumes. She is made to take a bath every second day, and every week her eyebrows are stained with 'rang,' a deep blue herbal dye, and the tips of her fingers and her feet are coloured with a dye called henna. The use of henna is compulsory. Every true Mussulman must have at least his nails always stained in that dye, even if he is not devout enough to colour the whole of his hands with it. Every morning she has to receive a little religious instruction. In the afternoon, after a siesta, another woman recites some romantic tale of ancient heroism, sometimes seasoning her accounts with Kurdish or Persian music, another time by an appropriate digression describing the delights of the Mohammedan paradise." Such is the account given by Kurds of the life led by Miss Greenfield during her imprisonment in the Turkish Consulate. One thing remains still to be learned—who pays all the expenses? Certainly, says the correspondent, it is hardly the starveling rioters, who themselves only live on the charity of their pious co-religionists in the town. The reports coming from the Armenians at So-uj-Bolak are completely different. They say that Miss Greenfield is obliged to get up at dawn daily, perform the morning namas after the Sunni rite, attend to religious lessons, learn by heart verses from the Koran, and repeat every hour the Moslem profession of faith, "There is no god but Allah, and Mohammed is his prophet." According to these informants she is very badly fed, and her clothes are dirty and in tatters, because she has no others. She is confined to a single room, and is so strictly watched that any communication with the world outside is impossible. Those around her are careful to assure her that the moment she professes Christianity or shows any inclination to return to her family she will be murdered. With this object the women who wait on her wear large daggers, the points of which, they say, are anointed with a most deadly poison, which would cause instant death. As none of the Consuls nor any trustworthy person has seen Miss Greenfield since her abduction by Aziz, no great

زانباری و وردهکاری زیاتر

روژنامه‌ی بریتانیایی (THE DAILY NEWS) که له روژی هه‌ینی رنکه‌وتی ۱۰ ی جولای ۱۸۹۱ دا، چاپ و بلاوکراره‌ته‌وه، له‌ژیر ناویشانی "فراندنی کچه ئینگلیزمه که له‌لایهن کورده‌وه. دریزه‌ی رووداوه‌که" له ستون و نیویکدا، زانیاری زیاتری له‌باره که‌یسه‌که‌ی میس کاتی گرینفیلد (وه‌ک به‌زمانی خوچی پیی ده‌وترا کچه هه‌رمه‌نی) بلاوکرده‌ته‌وه. به‌گویره‌ی ته‌له‌گرافی په‌یام‌نیریان له‌ته‌بریزه‌وه، رووداوه‌که له سه‌ره‌تای مانگی مایو/نایاری ۱۸۹۱ له گوندی "حاجی ئاباد" که ده‌که‌وتیه سه‌ر چۆمی چه‌غه‌توو و ۴۵ مایل له روژه‌لاتی ناوه‌ندی شاری سابلاخه‌وه دووره، ئه‌و گونده گهوره‌یه‌وه له‌گه‌ل سی گوندی دیکه مو‌لکی خیزانی گرینفیلده که له ئیسحاق گرینفیلدی باوکیانه‌وه بۆیان ماوه‌ته‌وه. گوايه فرینره‌که که‌سیکه به‌ناوی عه‌زیزو سی که‌سی دیکه‌شی له‌گه‌لدا بووه، که ده‌مه‌وه ئیواره‌یه‌که له‌کاتی پیاسه‌کردنی میس کاتی گرینفیلدا، که له‌گه‌ل پیره‌ژنیکی خزمه‌تکاری کورده‌دا بووه، پریان داوه‌تی و فراندوویانه. میس کاتی گرینفیلد سی برای هه‌بوون، که له‌و کاته‌دا هه‌چیان له‌وت نه‌بوون، یه‌که‌کیان له ئه‌وروپا بووه، ئه‌وی تریان له‌ریگه‌دا بووه به‌ره‌و ئیران به‌گه‌ریته‌وه، ئه‌وی سییه‌میشیان له شاری ته‌بریز سه‌رقالی کارو که‌سابه‌ت بووه. دایکی که‌که، هه‌ر راسته‌وخۆ پاش بیستنی هه‌واله‌که، سواری ئه‌سپنیک بووه له‌گه‌ل چه‌ند خزمه‌تکار یکیدا به‌داوی ئاسه‌ورای فرینره‌مان که‌وتوون، به‌لام ئیواره‌ی به‌سه‌ردا هاتوووه شویننیکه‌یان بزکر دوون. ئه‌ویش پاش گه‌رانه‌وه یه‌کسه‌ری په‌یوه‌ندی به‌کۆنسه‌ولی گشتیی بریتانییه‌وه کردوو له‌ته‌بریزو له رووداوه‌که ئاگاداری کردوته‌وه.

مسته‌ر پاتونی کۆنسه‌ولی گشتیی بریتانیایی له‌ته‌بریزه‌وه ئه‌میر نيزامی حاکمی گشتیی ئازمه‌ربایجانی ئاگادار کردوته‌وه داوای کردوو ده‌ستبه‌جی کار بو‌گیرانه‌وه‌ی که‌که به‌کن بو‌لای دایکی. فه‌رمانه‌وای خوچی سابلاخ ئه‌وه‌ی به‌ زحمه‌ت زانیوه چونکه

وتویه‌تی که که‌که براوه‌ته‌وه ده‌ره‌وه‌ی سنووری ئیران و له ته‌ویله‌یه که خاکی تورکیای عوسمانییه. پاش هه‌ولیکی زو‌رو گفتوگو تواراوه که‌که به‌گیر نه‌وه شاری سابلاخ و له‌مالی مه‌لا عه‌بدولا دایینن که کورده‌و موقتی شاره‌که‌یه. روژی دواتر کۆبوونه‌وه‌یه‌کی گالته‌جارییان به‌ستوووه ده‌وتریت، که تپیدا کچی کوردیان هیناوه، نه‌ک میس کاتی گرینفیلد، ئه‌و وه‌ک باوه له ئیران، جبه‌یه‌کی ره‌شی کراوه به به‌رداو پیچراوه‌ته‌وه و توند رووی خو‌ی داپوشیوه. کچه له کۆبوونه‌وه‌که‌دا رایگه‌یانوووه که موسولمانه‌و حه‌زده‌کات به‌موسولمانی بژی و به‌ریت. پاشان ده‌رئه‌نجامی کۆبوونه‌وه‌کیان به‌ته‌له‌گراف گه‌یانده‌ته حاکمی گشتیی له‌ته‌بریز، به‌لام کۆنسه‌ولی گشتیی بریتانیایی له‌ته‌بریز به‌مه قایل نه‌بووه جه‌غتی له‌وه کردوته‌وه که ده‌بیت که‌که به‌نیریه‌ ته‌بریزو به‌ئاماده‌بوونی ئه‌و لئیره‌سینه‌وه‌ی له‌گه‌لدا به‌ریت. له‌م باریه‌شه‌وه فه‌رمانی نو‌ی ئاراسته‌ی سابلاخ کراوه.

کاتیک زانراوه که که‌که گه‌نجه‌که ده‌بریت بو‌ ته‌بریز، تاقمیک له کوردانی لات و هه‌ژارو سه‌ر به‌ چینه‌کانی خواره‌وه‌وه ره‌عیه‌تی تورکی عوسمانی، هه‌لیانکوتاره‌ته سه‌ر مالی مه‌لا عه‌بدولا و میس گرینفیلدیان به‌زو‌ر هیناوه‌ته ده‌ره‌وه‌وه بر دوویانه بو‌ کۆنسه‌ولخانه‌ی تورکی. تۆماس ئه‌فه‌ندی کۆنسه‌ولی فه‌خری، ئازاوه‌چییه‌کانی بینوه روویان له کۆنسه‌ولخانه‌که کردوو، فه‌رمانیداوه ده‌رگای کۆنسه‌ولخانه دابخه‌ن و له بالکونی سه‌ره‌وه ئاموژگاری ئه‌وانی کردوو که بییه‌ن راده‌ستی فه‌رمانه‌وایانی خوچی شاره‌که‌ی به‌کنه‌وه چونکه ئه‌و که‌که ئینگلیزه‌وه فرینره‌که‌شی ره‌عیه‌تی ئیرانین و ره‌عیه‌تی تورکی مافی ئه‌وه‌ی نییه خو‌ی له‌م مه‌سه‌له‌یه‌وه هه‌لقور تینیت.

ئازاوه‌چییه‌کان، به‌شکاندن ده‌رگای کۆنسه‌ولخانه وه‌لامی کۆنسه‌ولیان دایه‌وه‌وه خو‌یان کوتایه ژوووه‌وه میس گرینفیلدیان برده‌ ناوه‌وه‌وه له وشوینه‌ی جیگه‌ی ئالای تورکی بوو دایانیشاند. ئنجا به هه‌ره‌شه‌وه به‌جنیوی سووک کۆنسه‌ولیان داوایان له کۆنسه‌ول کرد ئالاکه هه‌لبکات. ئه‌وان له‌و فه‌رمه‌وه ئه‌مه‌یان کرد حومه‌تی ئیرانی خو‌ی له‌وه به‌دووور ده‌گریت که له‌سایه‌ی پاریزراوی و له‌ژیر ئالای تورکی، که‌که

بهريت، چونكه كاريكي ئاوا وەك ھيرشنيك بۆسەر ئەو دەسەلاتە لەقەلەم دەدریت.

ئاژاوە چیهكان، لەبەری ئەو هی میس گرینفیلد لە گەرماي ھاوین و سەرماي زستان بپاریزن، دەواریکیان لە کۆنسولخانەکە بۆ ھەلداو خزانديانە ناوی. وەك زیدەحزەر یکیش، چەند ژنیکی کوردیان وەك چاودیر خستە پالی، ئەمانە کە چاودیری بیهکی وردی قوربانیهکەیان بوون، بەردەوام بەگویی کچەکەدا دەباخویندو بنەماکانی ئیسلامیان بەمیشکیدا دەکرد، بۆئەو هی کارەکیان باشتەر ناکامی ھەبیت، سلیان لەو ھش نەدەکردەو کە جاروبار ھەر ھشی ئەو ھشی لیکەن کە ئەگەر بویری بیر لە گەرمانەو بۆ کریستیانیزم بکات ئەو مردنی دەستبەجی چاوەروانیتی. ھەر بەو ھشەو نەو ھستان، ناچاریان کردووە بە ناو واژوی خۆی نامە بنووسیت و تیدا ئەو بلبوکاتەو کە ئەو بۆماوەی دووسالیشە وازی لە ئاینی کریستیانیی ھیناوە بۆتە موسولمان، ئەو لە مانگی پیروزی رەمەزاندە بەرۆزو بوو ئەو نەك بە زۆر بەلکو بەویست و ئارەزووی خۆی داوی عەزیز کەوتوو، ئەو پیاوھی کە وەك میردیک ھەلبیزاردوو. خۆ ئەگەر ببتو بە زۆر ببیەن بۆ تەبریز، ئەو کۆتایی بە ژبانی خۆی دەھینیت و خۆی دەکوژی. ئنجا ئاژاوەگێرەکان پەیمان بۆ کوردی تورکیا و بانگیشیان کردن کە بین و بەرگری لە ئیسلامەتی بکەن، چونکە کۆنسولی ئینگلیز دەیهویت، کچیک بەريت بۆ تەبریز، کە بۆتە موسولمانی راستینە و بەزۆر بیکات بە کریستیانیی. کۆنسولی گشتیی تورکیی لەتەبریزو ھەر و ھا سەفیری عوسمانی لە تاران ھەردووکیان لەچەندین تەلەگرافدا ئامۆژگاریی ئاژاوەگێرەکانیان دەکرد کە خۆیان لە کاری تاوانکارانە بەدوور بگرن و میس گرینفیلد رادەستی دەسەلاتداریی سابلاخ بکەن، بەپێچەوانە بەتوندیی سزا دەدرین. بەلام ئاژاوەگێرەکان نە بایهخکیان بەو کۆنسولانەو نە نامادەشبوون ناو بژیوانیی قبول بکەن.

زۆر بەی کوردانی تورکیی وەلامی بانگەوازەکی ئاژاوەگێرانیان دایەو ھو روویان لەسابلاخ کردو تیکرا چەکیان پیبوو لەوئ چوونە ریزی چەکدارە راپەریو ھەکانەو. دەسەلاتداریی خۆجی تەماشای

دۆخەکەیان کرد کە بەو ئاستە گەیشتبوو، رایانگەیاندا کە بی بەکار ھینانی ھیزو رشتنی خوینی زیاتر، ناتوانن میس گرینفیلد لەدەستی کوردانی تورکیی دەربھینن. ئنجا حکومەتی ئیرانی، ئەو پێشنیارەیان خستە بەردەم لایەنی بریتانی، کە مستەر پاتون بئیرنە مەھاباد و لەوئ بۆخۆی دەمی کچەکە تاقیبکاتەو سەبارەت بە و هی لەسەر چ ئاینیکە. پرسیاریش لە کۆسولی گشتیی ھەلسور او کرا کە ئەو بۆخۆی رای لەسەر ئەو پێشنیارە چیه؟! میستەر پاتون، ویرای ئەو هی کە گەنجە پیاویکی لە کۆنسولخانەش تازەکار بوو، بەلام ھەر لەسەر ھتاو بە شیو ھیکە چەسپاو ژیرانە کاریدەکرد. ئەو بەشیو ھیکە باش بۆ بالیوزخانەیی روونکردووە کە شتیکی شایستەو گونجاو نییە بۆ پیکەو کەسایەتی کۆنسولیک کە بچیت بۆ سابلاخ. جگە لەو هی ئەو و لە کوردان دەکات کە و تیبگەن کە ئەوان لە بالیوزخانەیی بریتانیا و ھەموو لایەنەکانی تر پیکەو بەھیزترن. ویرای ئەو هی میس گرینفیلد کە ئیستا لەلای کوردانەو ئەو ھەموو موسولمانە دەمارگیری بەدوور ھو ھیکە، زەحمەت بئوانیت ئەو ھندە بویری ھەبیت دان بەو ھەدا بنیت کە بەدەر لە ویستی خۆی براو ھو بەدریژایی ئەو ماو ھیکە ھەر بە ئاینی کریستیانیهو پەيوەستبوو.

تیبینیەکانی میستەر پاتون لۆژیکانە بوو، ھەر بۆیە بالیوزخانەیی بریتانیی پنی لەسەر ئەو داگرت کە دەبیت میس گرینفیلد بئیردریتە تەبریز. پاشتر شای ئیران کە خوازیار بوو ئەو بەزمە بەزووی کۆتایی پیبیت، خۆی ھاتەنیو مەسەلەکەو پەيام و بەلئینی خۆی ناردە بالیوزخانەیی برتانیی و داوای لیکردن کە میستەر پاتون پنبویستە بچیتە سابلاخ و کۆبوونەو ھیکە پنبویست لەوبار ھیکە بکات. پاش چەندین کۆبوونەو ھو ئالوگۆر کردنی تەلەگراف لەنیوان تەبریزو تاران و لەندەن و ئەستەمبول، گەیشتنە ریکەوتنیک بەم شیو ھیکە لای خوار ھو.

یکەم: لەسەر ویستی شا، کۆبوونەو ھیکە لە سابلاخ بکريت. دوو ھم: پنبویستە حکومەتی ئیرانیی زامنی سەلامەتی ھاتنو چونی کۆنسولی گشتیی ھەلسور بکات و لەکاتی کۆبوونەو ھیکەش بپیاریزیت.

Catholic letter of relating Henrietta lady, the to impose ant, wrote d" upon d Horace t; and unt of an

than ten from the dion and srews for markets. with this ach heavy r years.

udan" is before the Monday dish and D., M. P., aber, will have ex- is an there are sutances. The can- admitted tch with art, and ng from idicity. a certain th, each hat is, a smoke, by the nute the estricted good by the idity or ger."

il-cum- hat the stion of ed from us out- ingdon- con- sence" has ly from- simate our in- scribed ay was ge, and parts, obably the no- c-ecre- and two in- vides if may nce to such

g what can on ily of e three in the us, at c-pher Charles e his mate" s that in sceived shery, s-cked, ough a veil d-aring How's a ven- s, adds was a no no

nt to the Ac- peror, sil for ds on is will s the rivata at the ion he ection owing had e in d like grave

THE ABDUCTION OF AN ENGLISH GIRL BY A KURD. FULL DETAILS.

Our Correspondent at Tauris (better known perhaps as Tabreez), whose telegrams brought the first accounts which reached this country of the abduction of an English young lady by a Kurd, writes as follows to us by mail, under date of June 27:—An unprecedented act of violence has been committed on a British subject. Hajiabad, a large village on the River Jaghatu, and about forty-five miles on the east of So-uj-bulak, with three other villages, belongs to the Greenfield family. Mrs. H. Isaac Greenfield, in order to administer and look after her property, has, since the death of her husband, been mostly living with her children in that village. In the beginning of May last, on a fine evening, Miss Katy Greenfield, a girl fourteen years old, was induced by her servant, an old Kurdish woman, to go for a walk. Whilst walking she was suddenly seized and carried away by a horseman of the name of Aziz, who had been lying in ambush with three other Kurds. Unfortunately at this time the young lady's three brothers were absent from the village; one of them was in Europe, the other on his way to Persia, and the third at Tabreez on business. When Mrs. H. Greenfield was informed of the occurrence, she at once mounted a horse, and followed by one of her servants pursued the abductors, but night coming on, she lost traces of them and returned to report the case to the British Consul-General in Tabreez.

The Ameer Nizam, Governor-General of Azerbaijan, being applied to by Mr. Eaton, the acting British Consul-General, telegraphed to So-uj-bulak for the restoration of the young lady to her mother. The acting governor of the latter place answered that it was out of his power to restore the girl, because he pretended she had been carried across the frontier to the village of Feris in Turkey. After negotiations and exchange of notes, more stringent orders were sent to So-uj-bulak, and Miss Greenfield was then brought to that town and confided to the care of Molla Abdulla, a Kurdish Mufsi. Next day a mock inquiry was held, in which none but Mussulmans took part. It is said that instead of Miss Katy, a Kurdish girl wrapped up in black and tightly veiled, as the Mohammedan custom is in Persia, was introduced. The girl declared to the assembly that she was Mohammedan, and desired to live and die in that religion. The result of the inquiry was then telegraphed to the Governor-General at Tabreez. The acting British Consul-General was not satisfied with this, he insisted on the girl being brought to Tabreez and interrogated in his presence.

New orders to that effect were sent to So-uj-bulak. When it was known there that the young lady would be taken to Tabreez, a party composed of the beggarly and lowest class of Turkish subjects, proceeded to the house of Molla Abdulla, drew out Miss Greenfield, and forcibly carried her to the Turkish Consulate. Thomas Effendi, the honorary Consul, seeing the rioters coming, ordered the door of the Consulate to be shut against them, and then from the terrace advised them to carry and remit the girl to the local authorities, because, he said, she being British and the abductor Persian subjects, they, the Turkish subjects, had no right to meddle with the matter. To this the rioters answered by smashing the door of the Consulate and leading Miss Greenfield to the terrace where stands the mast of the Consulate's flag. They made her sit at the base of the mast. Then tumultuously with threats and abuse they demanded the Consul to hoist the flag. This they did under the idea that the Persian Government would shun taking the girl from the protection of the Turkish flag, as such an act would constitute an insult to that Power. The Turkish Consul, getting somehow out of the hands of the rioters, sought safety in flight, leaving the Consulate in the possession of the rabble. The rioters, in order to protect Miss Greenfield from the heat of the day and the cold of the night, pitched a tent on the terrace, and made her live in it. As an additional precaution, several Kurdish women were lodged with

Paton to So-uj-bulak, and there persuaded their subjects to give up the girl. The necessary permission having arrived, Behjet Effendi and Mr. Paton, accompanied by a Persian functionary and other persons, left Tabreez on the 15th instant for So-uj-bulak. The latest news from that town states that the Turkish Consul-General, on his arrival at the place, was received with some marks of respect by the Turkish Kurds, but he has been told that the question being simply a religious one and not a political, neither he, the Consul-General, nor the Ottoman Ambassador at Teheran had anything to do with it. These Kurds, it is reported, have since vacated the entrance to Miss Greenfield's dwelling, and food is carried to her by means of a wooden staircase. They have surrounded the building with armed men, whose number is variously stated as 100, 150, and up to 200, and they strictly prevent all communication with her. They have, moreover, taken a binding oath to shoot any person who may attempt to see her. Matters having reached this stage, both Mr. Paton and Behjet Effendi, as well as the Acting-Governor of So-uj-bulak, have telegraphed to their respective heads for instructions.

Whatever may be the result of the crisis it must be admitted that although the abductress at So-uj-bulak cannot be held exempt from all blame for having in the beginning acted intentionally and not vigorously enough towards the abductors or a few beggarly youths, still the chief responsibility lies on the Turkish Kurds, who, not satisfied with what they do in Turkey, come over even to disturb the tranquillity of a neighbouring and friendly State by their interference with a question which does by no means concern them; by their disorderly conduct; by their atrocious fanaticism in wanting to forcibly convert a girl of fourteen years old, and that a British subject, to Mohammedanism; and, lastly, not only setting at naught their Embassy's orders, but even resisting and defying the local authorities with arms. If any one deserves punishment it is certainly those Turkish subjects who have taken part in these riots.

THE GERMAN PRESS ON THE EMPEROR WILLIAM'S VISIT.

(THROUGH REUTER'S AGENCY.)
BERLIN, July 9. The Berliner Tagblatt to-night says that this is the first time since the Middle Ages that a German Emperor has set foot in London. Alluding to the flight of William I., when Heir Apparent to the Prussian Throne, to England in 1848, the journal goes on to say that the present event deserves to be inscribed in golden letters in the annals of history. It further remarks that the presence to-day of the British fleet in Venetian waters is assuredly no chance coincidence, and that it demonstrates the solidarity of the interests of two Powers whose friendship needs the bond of no treaty to draw it close. The National Zeitung gives expression to similar sentiments, and reflects sarcastically on the annoyance which it affords to France at the Emperor's visit, as well as on "the counter-demonstrations" that are being made by the French fleet in visiting Denmark and Cronstadt.

THE CARLOW ELECTION.

OPINION IN AMERICA.
(FROM OUR CORRESPONDENT.)
NEW YORK, THURSDAY. The result of the Carlow election is regarded here as marking the end of Mr. Parnell's career. The newspapers all take this view, some saying it will be possible now for Home Rule to come to America again to raise campaign funds, since not even the partisans of Mr. Parnell will contend henceforth that he is entitled to share them.

ENGLAND AND ITALY.

(FROM OUR CORRESPONDENTS.)
ROME, THURSDAY NIGHT. The toast delivered by King Humbert at the luncheon on board the Bonbow yesterday is an occasion for all the papers to renew the expression of their friendly feeling towards England, and several comment specially upon the passage in which His Majesty alludes to the sympathy shown by England for Italy during her struggle for independence. Naturally the coincidence of the King and Queen of Italy finding themselves on board an English vessel while the Emperor William is a guest of the Queen of England is likewise giving rise to much sympathy for the Triple Alliance. When their Majesties returned on their trip, the people made a most enthusiastic demonstration.

T dat of the tur ple not wh a g it b mo sus Em sh of l and not at i som hor clea col lord ally this emy two blac any any ingt turn men near mill of t shal thre civi aud. Th sides with bou taini signi Thre dress born being dress bers Lath lain. the in ev o'clock enter. Guar first cony, Schre heart and t his J pelles count attach Hous They which Impe The a shack in the doing that t press being strong count that t send t the re The g grado Schre deputs place Emper Who man) Empe arrive called the an British It was includ Wyld, boroug This g minde dynast Guolph person.

سنيهم: پښوېسته سهره تا کچه که رادهستی دهسه لاتدارانی ئیرانی لهشاره که بکريت و کؤبوونهو مکش له ناوهندی بنکهی حکومیددا بکريت و جگه لهو کهسانهی که پښوېسته بو کؤبوونهو همه لهوی بن کهسی دیکه نهیعت.

چوارم: هس کات کچه که پهيوهست بوونی به ئاينه بنهر مټيبه که پهيوه که کریستیانیه راکهیناند، حکومت سه لامه تیبی گیانی بیاریزیت و بیگه پښینه تهریزو لهوی بیزرته کونسولخانهی بریتانی.

بؤنهوی میس گرینفیلد به ناسانی رادهستی دهسه لاتدارانی ئیرانی بکریتهوه، له لایین دهسه لاتدارانی ئیرانییهوه داوا له حکومتی تورکی کرا ریگه به کونسوله کی بدات که له گهل میستر پاتوندا چنه سابلاغ و لهوی داوا له ره عیته که میان بکن کچه که بهردن. پاش گهیشتی رنپیدانی پښوېست، به هجه ته فهدی و میستر پاتون، به یاوروی دستیه که پاسهوانی ئیرانی و چند که سیکی دیکه تهریزیان جیهنشت و له ۱۳ی مانگدا گهیشته سابلاغ. دوا ههوال که له سابلاغهوه گهیشتوه دهلیت، که کونسولی گشتی تورکی له لایین کوردانی تورکییهوه بهرزهوه پښوازی لیکراوهو پی وترا که نهم مهسله میه به ناسانی ئاپنییهو سیاسی نییه...

له کؤتاییدا، رۆژنامه که جگه لهوهی که دهسه لاتدارانی خوجی ئیران به کهمتر خه نازانی لهو روداوو ئوبالی نهو میان دهخاته نهستو که هس لهسه رهتاوه به نه می له گهل نهو تاوانهدا جوو لاونهتهوهو فرینه رانیان دستگیر نه کردوه، به لام بهر پر سیاریتی سه ره کی دهخاته نهستوی نهو کوردانهی ره عیتهی تورکی که بهو خراپه کارییه وازیان نه هیناوه که لهتورکیا دهیکن، هاتونه ته سابلاغ و خه ریکی تیکدانی ناسایشی و لاتیکی دۆستن و دستوره دهنه مهسله میه کهوه که په یوه هندی بهوانهوه نییه. ههروه ها کاری دهمارگیرانهی ئاپنی دهکن و که نیشکیکی چوار دهسالهی ره عیتهی بریتانیایان فراندوهو بهزور کردو یانه ته موسولمان، دوا جاریش هس گوی به فرمان و جیگیری کونسولخانه که میان ناکن بگره به چه کیش وهلامی دهسه لاتدارانی خوجی دهنهوه. نه گهر که سیک شایه نی سزا بیت نهوه به دنیاییهوه نهو کوردانهی تورکیان که بوونه ته به شیک لهو نازاومه.

ژماره‌ی چه‌کارانی کورد له بهرزبوونه‌وه‌دایه

به‌گویره‌ی رۆژنامه‌ی بریتانیایی (NORTHERN DAILY MAIL) که له رۆژی پینج شه‌مه‌ی به‌رواری ۲۵ی جونی ۱۸۹۱دا، چاپ و بلاو کراوه‌ته‌وه، ژماره‌ی ئه‌و چه‌کاره کوردانه‌ی له سابلاغ کۆبوونه‌ته‌وه له بهرزبوونه‌وه‌دایه‌و ئه‌وان دژی ئه‌وه وه‌ستاونه‌ته‌وه که کچه‌که (کاتی گرینفیلد) راده‌ستی به‌پرسانی ئیرانی بکه‌نه‌وه له‌لای خویان هینشتوو یانه‌ته‌وه.

67. Twenty-two competitors entered for the race from Greatham to Wolviston and back, which was won easily by Mr J. Rawson (Y.M.C.A.) with 3½ minutes start; Mr W. Lewis came in second, and Mr J. W. Wallace third. The prizes were: 1st, marble clock, presented by Mr W. Everton; 2nd, bicycle saddle and spring, presented by Mr J. Hill; 3rd, bicycle lamp, presented by Mr J. C. Minto. Messrs Hill and Minto officiated as judge and starter. A slow race was won by Master Garry.

injuries are will not be

REVEN

According the House Church of endowment since 1703, piscopal and cathedral ecclesiastica Ecclesiastica come of the private bou ecclesiastica from Queen

The number of Kurdish rioters is increasing at So-uj-bolak, and they refuse to deliver up the girl Katy Greenfield, whom they hold captive.

CADOURY'S COCOA.—"Of full strength; of a highly economical nature, free from added starch and sugar."—*Herald*.

کوردان هه‌ره‌شه ده‌که‌ن

رۆژنامه‌ی بریتانیایی (THE ABERDEEN JOURNAL) که رۆژی چوار شه‌مه له به‌رواری ۲۴ی جونی ۱۸۹۱دا، چاپ و بلاو کراوه‌ته‌وه، هه‌واڵیکه‌ی بلاو کردۆته‌وه‌و باس له فراندنی میس گرینفیلد ده‌کات له‌لایه‌ن عه‌زیزی کورده‌وه‌و ده‌لێت که که پاش هاتنه سه‌رخه‌تی له‌نده‌ن و تاران و ئه‌سته‌مبول، میسته‌ر پاتۆنی کونسولگی گشتیه‌ی هه‌لسۆری بریتانیایی له‌ته‌بریزه‌وه‌و رۆیشتوو هه‌و سا‌بلاغ به‌مه‌به‌ستی ئه‌نجامدانی کۆبوونه‌یه‌ک تا‌کو میس گرینفیلد قسه‌ی خۆی تێدا بکات و به‌ئاشکرا رای‌بگه‌یه‌نێت که ئه‌و که‌یسه‌ چۆن روویداوه‌و ئایا هه‌ر له‌سه‌ر نایه‌که‌ی خۆی ماوه‌ یان بۆته‌ موسولمان. ئیستا سه‌دان چه‌کاره‌ی کورد ده‌وری کونسولخانه‌ی تورکیان له‌سابلاغ داوه‌و هه‌ره‌شه‌یان کردوه‌و که ته‌قه‌ له‌ هه‌ر که‌سه‌یک ده‌که‌ن بیه‌وێت کچه‌که ببینیت و دۆخه‌که هه‌تا ئه‌یه‌ی جدیی و ئالۆزتر ده‌بیت.

arrests at St for the invest-
UX.
con- of the ick by among quiet- trikers have twelve ny wil

James Dormer.

ENGLISH GIRL ABDUCTED BY KURDS.

A PRISONER SURROUNDED BY ARMED MEN.
A telegram from Taurus (in the "Daily News") says:—Katy Greenfield, a girl of fourteen, and a British subject, was at the beginning of May abducted by an Aziz Kurd, and afterwards brought to Soujbolak to the Mufti's house. The Turkish Kurds drew her thence forcibly, and kept her at the Turkish Consulate. After an exchange of telegrams between Teheran, Stamboul, and London, the Turkish Consul-General and Mr Paton, the acting British Consul-General here, have been sent to Soujbolak—the former to place the girl in the hands of the local authorities, and the latter to inquire into the matter. Now a hundred armed Kurds surround the Consulate, and threaten to shoot any one who attempts to see the girl. The affair is fast becoming serious.

INSTALLATION OF THE CHIEF RABBI.
The installation of Dr Hermann Adler as Chief Rabbi of the United Hebrew congregations of the

ناسرهدین شای قاجار ئەلتیماتۆمیکی ناراستەیی چەكدارە
كوردەكان لەسابلاغ (مەهاباد) كرد

رۆژنامەیی بریتانیی (THE DAILY EXPRESS) كە لە پینچ شەممەیی بەرواری ٢٣ی جولای چاپ و بلاوكراوتەوه، لەژێر ناوێشانی: "میس گرینفیلدو كوردان" هەواییكى بلاوكردۆتەوه و دەلێت، كە سەفیری عوسمانی لەتاران جەختی لەسەر ئەو مافەیی ئێران كرد بۆ بەرقراریی یاسا و فەرمان لەنیوان كوردانی رەعییەتی توركیی لەرێگەیی بەكارهێنایی هیزووه لەنیو خاكی ئێرانییدا. شا لە ١٧ی مانگدا، ئەلتیماتۆمیکی ناراستەیی كوردان كردوو داوای رادەستكردنی میس گرینفیلد دەكات. لەسۆنگەیی ئەو زەحمەت و گرفتانهی كە لەلایەن ئەمیر نیرامی حاكمی ئازەربایجان بەرزكراوتەوه، ئەو لەشكرە ئێرانییەیی لە سابلاغ، هێشتا هیچ كاریكی ئەنجامنەداوه كە ببێتە هۆكاری بەربوونی كچەكە.

to confer with him.

MISS GREENFIELD AND THE KURDS.
The Ottoman Ambassador at Teheran having at length formally conceded Persia's right to maintain order, if necessary, by force among Turkish Kurds in Persian territory, the Shah issued an ultimatum to rebels on the 17th inst, demanding Miss Greenfield's surrender. In consequence of difficulties having, however, been raised by Ameer Nizam, governor of Azerbaijan, Persian troops at Soujbolak have not yet taken any action to effect the girl's release.

وزارەتی دەرەوهی ئەمەریكاش هاتەسەر خەت

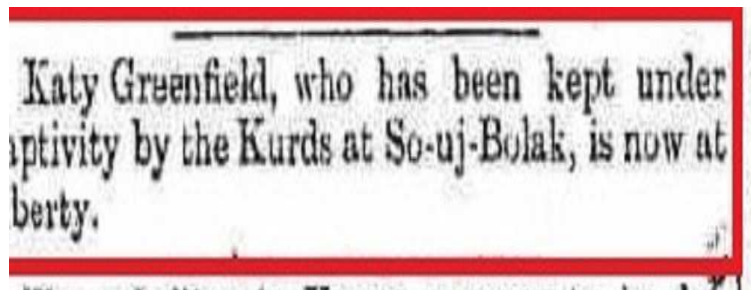
بەگوێرەیی رۆژنامەیی ئەمەریكیی (Launceston Examiner) كە لەرۆژی دووشەممەیی رێكەوتی ١٣ی جولای ١٨٩١دا، چاپ و بلاوكراوتەوه، میستەر سێر جاس فیركۆسن (Sir Jas. Fergusson) سكرتیری سیاسیی وزارەتی دەرەوهی ئەمەریكا فشاری كردۆتە سەر حكومەتی ئێرانیی بۆئەوهی زامنی گیرانەوهی میس گرینفیلد یاخود كچە ئینگلیزەكە بكن. ئەوهی گوايه لەلایەن كوردانەوه گیرابێت و خزینرابێتە كۆنسولخانەیی توركییەوه. بەگوێرەیی هەوآلەكە، حكومەتی ئێرانی لەشكری ناردوو بۆئەوهی جەخت لەبەردانی میس گرینفیلد بكاتەوه.

MISS GREENFIELD'S CASE.
Sir Jas. Fergusson, Political Secretary to the Foreign Office, is pressing the Persian Government to secure the release of Miss Greenfield, who is alleged to have been captured by the Kurds and conveyed to a Turkish consulate.
The Persian Government is sending troops to insist upon the release of Miss Greenfield.

ههوالی نازادبوونی میس کاتی گرینفیلد

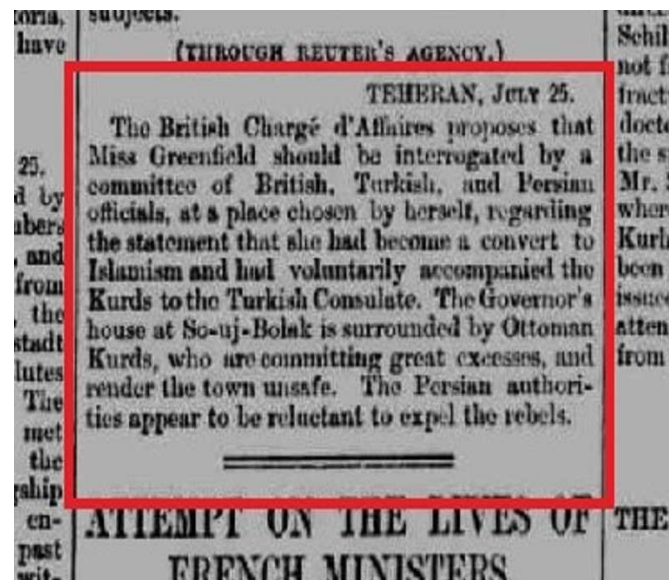
پاش ئهوهی چهکدارانی کورد له سابلاغ میس گرینفیلدیان لهمالی مهلا عهبدو لا هینایهدهرو بردیانه کونسولخانهی تورکی عوسمانیی و توماس ئهفهندی و بههجهت بیگیان راونا بهرهو و بنکهی فههماندار، ههولکهانی ئیرانیی و بریتانیی و عوسمانیی چربوونهوه تاکو میس گرینفیلد لهو کونسولخانهیه بیینه دهرو له مهجلیسێکدا نازادانه قسهی خوی بکات.

روژنامهی بریتانیی (THE ABERDEEN JOURNAL) که لهروژی شههمهی بهرواری ۲۵ی جولای ۱۸۹۱دا، چاپ و بلاوکرهوتهوه، لهبهشی خوارهوهی لای چهپی لاپهره چواردا، له دوو دێردا، ههوالی هاتنه دهروهی میس کاتی گرینفیلدی راگهیاندوه و دهلیت: "کاتی گرینفیلد که له لایهن کوردانهوه له سابلاغ گیرابوو، ئهههستا نازاده."

پیشنیازیك بو بهستنی مهجلیسێك كه میس گرینفیلد قسهی خوی بکات

روژنامهی بریتانیی (THE DAILY NEWS) که دووشههمهی لهبهرواری ۲۷ی جولای ۱۸۹۱دا، چاپ و بلاوکرهوتهوه، لهههوالێکدا دهلیت که بهرپرسی کاروباری بریتانیی پیشنیازیکی کردوه که پێویسته میس گرینفیلد له مهجلیسێکدا که بهرپرسیانی بریتانی و تورکیی و عوسمانی تیدا ئامادهبن، قسهکانی وهرگیریت و پرساری لێ بکریت و لهشوێنێکیشدا که خوی ههلیژیریت، سهبارمهت بهو راگهیاندهی که لهبارهی موسولمانبوونی ههیهو ههروهها ئایا خۆبهخشانه دواي کوردان کهوتوه بو کونسولخانهی تورکیی. سهراي حکومهت له سابلاغ به کوردانی عوسمانیی دهورههراوه، ئهوانههه که شلهژانکی گهورهن و تهگهرهن بو ناسایش شارمهکه. لهوهدهچیت که بهرپرسیانی ئیرانیی خویان لهدهرکردنی ئهوه چهکدارانه بهدووربگرن.

رۆلی سلیمانی له چارهسهری کهیسهکهی میس گرینفیلدا

ناشکرایه کهیسهکهی میس گرینفیلد (کچه ئینگلیزه که یاخود کچه ههرمهنی)، لهسهرهتای مانگی مایوی ۱۸۹۱د، تا ناوهراستی هاوینی ئەوسالە تا دههات ئالۆزترترو روو له بنههست دهچوو، بهتایبهت پاش ئەوهی که بهرپرسیانی بریتانیی له ئیران جهختیان لهسهر گهرانهوهی کچهکه بۆ تهبریز دهکردهوه سههرجهمی مهسهلهکهیان به کهیسی فراندنی کچیکی ئینگلیزی ههرزهکاری ۱۴ ساله، له لایهن کوردانهوه پیشاندهدا، که بیویسته بگهرینرته بۆ لای دایکی و فرینهرانیشی بهتوندترین شیوه سزا بدرین. لهو بوارهدا رۆژنامهکانی بریتانیی ببونه سههرچاوهی بلاوکردنهوهی ئەم ههواله و ههروهها تهواوی رۆژنامهوانی ولاتانی ئهوروپیش (هۆلهندی و فهرهنسی و ئەلمانی) ههمان بالۆرهیان له رۆژنامه بریتانییهکانهوه و مردهگرت و بلاویان دهکردهوه.

له لایهکی ترهوه، حکومهتی ئیرانیش له دۆخیکی ئالۆزدا بوو، چونکه رای گشتیی ئیرانیی لهم قوناغهدا بههۆکاری جیاواز، بهتایبهت دهستیوهردان و بهدهستهینانی جیاوگی ئابووری له دهسهلاتهکهی ناسره دین شا له لایهن بریتانییهکانهوه، دژی ئینگلیزهکان بوون. له لایهکی تریشهوه کوردانی سابلاغ و ناوچهکانی تری ئیران که سونه بوون، کهوتبوونه ژیر کاریگهریی بانگهشهی ئیسلامگهرایی سولتان عهبدولعهمیدی دووم و پیش ده بهیه کیش راپهرینه کهی شیخ عوبهیدولله له ناوچانه قهوما بوو که به زحمهتیکی زۆر له لایهن ئیرانییهکانهوه سههرکوتهکاربوو، ئەوهی که دۆخی کوردانی موکریانی به ههستیاریی دهههستهوه ههموو ئەمانه له کاتی قهومانی رووداوه کهی میس گرینفیلدا دهبوو حیسانی تاییهتی بۆ بکرایهوه دهولهتی عوسمانییش که بهشیک له رهعته کوردهکانی تیکه له بهمهسهلهکه ببوون و کچهکهیان بردهبووه کۆنسولخانهی تورکیای عوسمانی، نهیدهویست له ساتهدا بههۆی رووداویکی واوه له گهله بریتانیا و ئیرانی دراوسنی بکهوێته بهرامبهر، نامۆزگار و فهرمانی به کوردانی چهکدار کرد

وازیبنن، بهلام ئەوان تههانهت داواکاری عوسمانیشیان رهتکردهوه ئاماده نهبوون کچه رادهستی دهسهلاتداری ئیرانی بکههوه. ئەوهش تا دههات چارهسهری کهیسهکهی میس گرینفیلدی ئالۆزترترو کرد. لهم نیوهدا، سههر نییه که ئهشرفهکانی شاری سلیمانی رۆلیکی ئهرینی و هیورکه رهو چارهسهرکار لهو کهیسهدا بگهرن، بهتایبهت ئەو کات بههۆی پههسهندنی بازرگانی له نیوان ههردوو بهشی رۆژههلات و باشووری کوردستان، سلیمانی، بهدهر لهشارهکانی دیکه ی باشووری کوردستان، نیکه لایوی و چالاکیهکی زیندووی ئابووری و کومه لایهتی تاییهتی له گهله ئیران و شارهکانی کوردستانی رۆژههلاتدا ههبوو. وادیاره عوسمانییهکان زیرهکان ههستیان بهم پهیههندییه کردبیت و ویستبیتیان لهریگه ئهشرفهکانی سلیمانی و پهیههندییان به کوردانی سابلاغهوه ئویک بهم ناگرهدا بکهن!! رۆژنامهی بریتانیی (SOUTH WALES DAILY NEWS) که له رۆژی دوو شهمهی بهرواری ۲۷ی جولای ۱۸۹۱د، چاپ و بلاوکاراوهتهوه، بهپهشتههستن به تهلهگرافیکی رۆیتهر، ههوالیکی بهناونیشانی: "بهردانی میس گرینفیلد" بلاوکردۆتهوهوه دهلیت: دواچار به دهستیوهردانی ههندیک له ئهشرفهکانی سلیمانی، میس کاتی گرینفیلد بهسهلامهتی له کۆنسولخانهی تورکییهوه له سابلاغ گواسترایهوه بۆ مالی فهرماندار. بهرپرسی کاروباری بریتانیی پیشناری ئەوهیکردوه که بیویسته قسهی میس گرینفیلد وهر بگهریت له کۆبوونهوهیه کهدا که بهرپرسیانی فهرمیی بریتانیی، تورکیی و ئیرانی تیدا ئامادهبن و شوینه کهش کچهکه خۆی دیاری بکات، سهبارت بهوهی که دهوتری لهبارهی موسولمانبوونی و ههروهها ئەوهی که بۆخۆی بهویستی خۆی دوا کوردان کهوتبیت بۆ کۆنسولخانهی تورکیی. ئەمستا مالی فهرماندار له سابلاغ بهکوردانی عوسمانی دهوره دراوه"...

رهنگدانوهی کهیسهکهی میس گرینفیلد له رۆژنامه نهروپیهکاندا

وادپاره، ههوالی "فراندنی میس کاتی گرینفیلد له لایهن کوردانهوه" و پاشهاتهکانی دواتری بهتینیا جیگای بایهخ و بلاوکردنهوهی رۆژنامه نهمهریکی و بریتانییهکان نهبووبیت و رۆژنامه نهروپیهکانیش له هاونینی سالی ۱۸۹۱دا، عهدالی بلاوکردنهوه به دواداچوونی ههوالی کهیسهکهی نهم کچه ئینگلیزه بوون و وردهکاریهکانی په رهسهندنیان له رۆژنامهکانیاندا بو رای گشتیی بلاوده کردهوه، لهو بوارهشدا ههندیکجار پشتیان به رۆژنامه ئینگلیزهکان ده بهست و هک سهرچاوهی ههوال، بهتاییهتی رۆژنامهی "THE DAILY NEWS".

لهم رووه، رۆژنامهی هۆلهندی (**Het nieuws van den dag**) که له بهرواری ۴ی جولای ۱۸۹۱دا، چاپ و بلاوکرارهتوهه، باسی لهوه کردوه که کوردانی سابلاغ رۆژی ههینی هیرشیان کردوته سهر کونسولخانهی تورکی و پاش نهوهی توماس ئهفهندی، داوای رادهستکردنهوهی کچه ئینگلیزهکهی کردوه، کوردان ویستویانه بیکوژن. ئنجا به ههجهت ئهفهندی بو رزگارکردنی گیانی توماس خوی گهیاندوته سابلاغ، بهلام کوردان نهویشیان له گهل توماس ئهفهندی راوناهو ناچار ههر دووکیان رایانکردوته لای کابهردهستانی ئیرانی تا بیانپاریزن.

ههروهها، رۆژنامهی ئەلمانیی (**Berliner Börsenzeitung**) که له بهرواری ۲۰ی جولای ۱۸۹۱دا، چاپ و بلاوکرارهتوهه، له لاپه ره دوودا، ههوالی ئازادکردنی میس گرینفیلدی ئینگلیزی بلاوکردوتهوه که له لایهن کوردانهوه له سابلاغ براوته کونسولخانهی تورکی و وابریاریشه فرینهران بهسزای خویان بگهن. رۆژنامهکه، نهم ههوالهی له دهیلی نیوز هوه و هرگرتوه پێش نهوهی سهفیری ئینگلیزی له بهرلین لهو ههفتهیهی داویدا بگهریتتهوه.

Germans in France should be treated as the French had been treated by the Germans in Alsace-Lorraine since 1888.

THE RELEASE OF MISS GREENFIELD.

[REUTER'S TELEGRAM.]

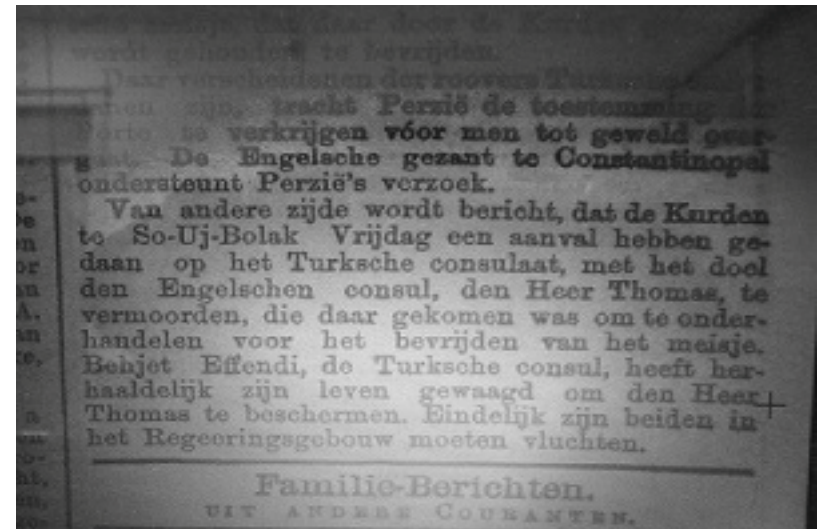
TEHERAN, Saturday.

In consequence of the intervention of some notables from **Suleimania**, Miss Kate Greenfield was safely removed from the Turkish Consulate at So-uj-Bolak to the Governor's house. The British Chargé d'Affaires proposes that Miss Greenfield should be interrogated by a committee of British, Turkish, and Persian officials at a place chosen by herself, regarding the statement that she had become a convert to Islamism, and had voluntarily accompanied the Kurds to the Turkish Consulate. The Governor's house at So-uj-Bolak is surrounded by Ottoman Kurds, who are committing great excesses, and rendering the town unsafe. The Persian authorities appear to be reluctant to expel the rebels.

ASSET THEATRE OPERATIONS OF THE UNIVERSITY OF CAMBRIDGE

ههروهه‌ها، رۆژنامه‌ی هۆله‌ندی (Leeuwarder courant) که له‌به‌رواری ۳۱ی جولای ۱۸۹۱دا، چاپ و بلاوکراوته‌وه، باسی له‌وه کردووه که ئهو کچه ئینگلیزه‌ی به‌ناوی میس گرینفیلد له‌سابلاخ چۆته سه‌ر ئابنی موحه‌مه‌دی، له‌جەلسه‌یه‌کدا که ۳ کاتژمێری خایاندوووه به‌ئاماده‌بوونی جیگری کۆنسولی ئینگلیزیی رایگه‌یاندوووه که به‌ویستی خۆی ئاینه‌که‌ی گۆریوه‌و خۆی دوا‌ی کوردان که‌وتوووه که‌س زۆری لی‌نه‌کردوووه. هه‌روه‌ها وتویه‌تی: من عه‌زیزم خۆشه‌هوی و بوومه‌ته‌موسولمان.

رۆژنامه‌ی فه‌ره‌نسیی (Le Matin / سپێده) که له ۲۹ی جولایدا، چاپ و بلاوکراوته‌وه، هه‌والی قسه‌مه‌رگرته‌که‌ی میس گرینفیلدی راگواستوووه باسی له‌وه کردوووه که ئهو که‌یه‌سه‌بۆته‌هوی نارائارمیه‌کی زۆر له‌شاری سابلاخ و لیکۆلینه‌وه‌ی فه‌رمیی بۆ کراوه‌وه له‌حزوری جیگری کۆنسول و دایکی که‌هه‌مه‌مانده‌ی سه‌ربازیی ئیرانییدا، که‌هه‌که‌وتویه‌تی: که‌من دوا‌ی مێردی خۆم که‌وتوووم و به‌ویستی خۆم وازم له‌ئاینه‌که‌م هیناوه‌و ئاماده‌ش نیم بچمه‌وه‌بۆ ته‌بریز.

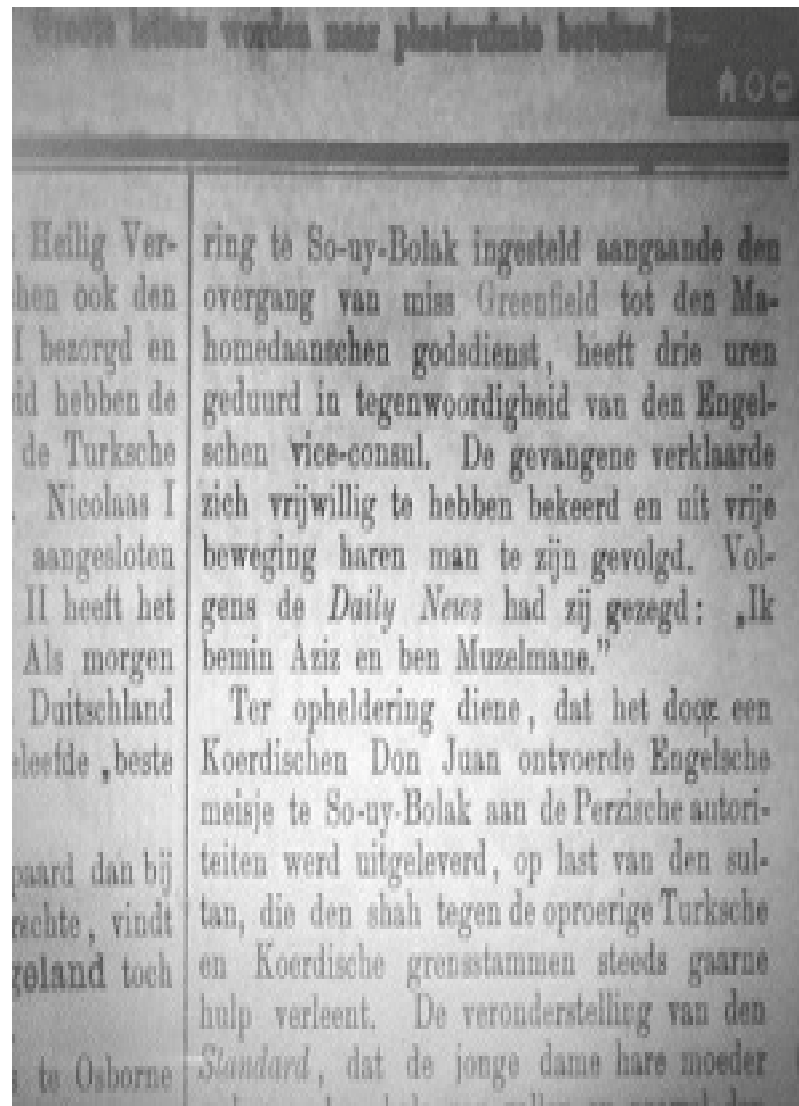

لهفراندنهوه بو چيروككي رومانسي

روژنامهى ئەمەريکىي (THE LEADER) که لەروژی شەممەى بەروارى ۱ى ئوتى ۱۸۹۱، چاپ و بلاوکراوتەوه، هەوالکى بە ناوئيشانى "چيروککى رومانسى" بلاوکردۆتەوه، که دەلایت : پەرسەندىکى رومانسى سەبارەت بە کەيسى ميس گرینفیلد روويداوه، ئەوهى وهک کریستيانىيەک وەسفاکراوه گوایە لەلایەن کوردانەوه فرینراوه.

وهک بەشیک لەو هەولى خیرای نوینەرایەتیی کەلەلایەن کۆنسولى بریتانیاه لەتەبریزموه دراوه، دەسەلاتدارانى ئەو ولاتەى دوايان، داوايانکردووہ که پيوستە دەست لەکچەکە هەلبگيریت و هیزيش نێردراوه بو جییهجیکردنى ئەم فەرمانە. کوردان رەتیانکردۆتەوه مل بو ئەو فەرمانە کەچ بکەن و لەو سۆنگەیهوه که کچەکە بۆتە موسولمان، بەلام لەژیر فشاریکى زوردا ناچاربوون رادەستى بکەنەوه.

لە راگەياندنیکى نویدا، ميس گرینفیلد بەئامادەى داىکى و کۆنسولى بریتانىی و شازادەى ئیران (ئەمیر نسرەتولدەوله/س) نکلۆی لەوهکرد که هیچ هیزیکى لەدژ بەکار هینرايیت. ئەو وتى که بەويستى خۆى شوى بە پیاویکى موسولمان کردووہ بوخوشى خۆبەخشانه بۆتە موسولمان و ئەو مێردەکەى خۆى خوش دەوئیت که دوایکەوتووہ.

ئەو درامايەى كە بەناوى فراندنى مىس كاتى گرېنڧىلدەو دەستپىكىرد كۆتايىھات

پاش ئەوھى رۆژنامە برىتانيى و ئەمريكيىھەكان بەم پەرى تىن و تاوھو، بۆ ماوھى زياتر لە چوار مانگ ناوى كوردانىان كوردبووھ مانشيتى رۆژنامە جۆراو جۆرەكانيان و بەفراندن و دەمارگىرى و ياساشكىنىي و ملھورىي و .. ھند بۆ راي گشتىي وينايان دەكردن و لەو پىناوھشدا رۆژنامە ئەورويپىيەكانى دىكە بابەت و مانشيتەكانيان كۆپى دەكردن و بەزماني فەرەنسىي و ئەلمانيي و ھۆلەندىي بلالويان دەكردوھ، دانپىدانانانەكەى مىس گرېنڧىلد لە دوو جەلسەى تايىھت و گشتىيدا لە سابلاغى موكرى (مەھاباد)، وەلامىكى توندى دەمكوتكەرى ئەو ھەلا مېديايىيەى داىھوھ، پاش ئەوھى بە ئاشكراو بەربەرچاوى ھەمموان و نوينەرى و لاتانى ئىران و عوسمانىي و برىتانيي و بەرپرس و كەسايەتتییە ناسراوھ خۆجىيەكاندا رايگەياند كە كوردان بەھىچ جۆرىك ئەويان نەفراندوھو ئازاريان نەداوھ ھەر شەشيان لى نەكردوھ، بەلكو ئەوھ خۆيەتى كە بەويست و حوسن و رەزاي خۆى دوای عەزىزى كورد كەوتووھو حەزى لىكردووھو وەك ھاوسەرىك ھەلىيژاردووھو ئايىنەكەى خۆشى گۆريوھو بۆتە موسولمان و دەيەويت وەك خىزائىك تا مردن پىكەوھ بژين.

ئىدى لىرە بەدواوھ رۆژنامە ئەورويپىيەكان، بىئەوھى ھىچ پۆزشىك بۆ ئەو تەشھىرە بەردەوامە بىننەوھ كە لەماوھى چوار مانگدا لەم بارەيەوھ بەكوردانىان دەكرد، كەوتنە پىشاندانى رووداوھەكە وەك چىرۆكىكى رۆمانسى و لىكدانەوھى جۆراو جۆريان بۆ پەيوەندىي نيوان مىس گرېنڧىلد و عەزىزى كورد دەكردو جاروبارىش پلاريان لەعەزىزى كورد دەگرت و ھەولى ئەوھيان دەدا گومان لە شىوھو روخسارى بكەن و عەيب و عارى لى بدۆزنەوھ.

رۆژنامەى ئەمەرىكىي (Morning Bulletin Rockhampton) كە لەرۆژى پىنجشەممەى رىكەوتى ۵ى نۆقەمبەرى ۱۸۹۱دا، چاپ و بلاوكراوھتەوھ، لەژىر ناونىشانى: "لەگەل كوردىك ھەلگىرا"

A ROMANTIC STORY.

LONDON, 29th July.

Romantic developments have taken place in connection with the case of "Miss" Greenfield, who, described as a Christian, was alleged to have been abducted by Kurds.

Owing to the urgent representations made by the British consul in Persia, the authorities of the latter country demanded that the girl should be given up, and sent an armed force to enforce the order.

The Kurds objected to comply with the order, on the ground that the girl was a Mahometan, but under great pressure she was delivered up.

It is now announced that "Miss" Greenfield has, in the presence of her mother, the British consul and a Persian Prince, denied that any force or intimidation had been used against her. She stated that she had married a Mahometan and had become a voluntary convert to the Mahometan faith, and as she loved her husband she had followed him.

وردەكارىي دانېدانانەكەي ميس گرېنڤېلدى كچه ئىنگلىزمان لە دوو كۆبوونەو دا بۇ دەگىر تەمەو كە لەلايەن پەيامنيرى كاتىي نيورك دەلييهو لەتەبىز نير دراو. بەگويەي رۆژنامەكە، لەكۆبوونەو يەكەمدا كە تايەت بوو تەنيا چەند كەسنى كەمى وەك نەسرە تولدەولە و ھەر وھا ميستر پاتونى جىگرى كونسولى برىتانيى و داىكى كچەكە (ميسس ئىچ گرېنڤېل) و عەزىزىش ئامادەي بوون. كچەكە بە دەمى خۆي رايگەياندوو كە ئەو عەزىزى خۆشويستوو بوۋتە موسولمان.

سەرەتا پاش ئەو يەكەكە داىكى بىنيو ھەردووكيان كەمىك گرياون و بە بىدەنگى دانىشتوون، دواتر كچەكە بىدەنگى شكاندوو و تويەتى: "دايە. دايە ئەو تىپەرى! ئەو رويىدا نەدەبوو روونەدا!!" ئنجا كە بانگيان كرد دانينا بە خۆشويستىيەكەيدا بۇ عەزىزو موسولمانبوونى بە ويستى خۆي.

دواتر لە كۆبوونەو دوو ھەميشدا كە جگە لەوانەي پىشتەر لە كۆبوونەو يەكەم ئامادەبوون، بەھجەت ئەفندى كونسولى گشتىي عوسمانى و ھەر وھا نوينەرى توركىي عوسمانى لە شارى سلېمانى و چەندىن كەسايەتتىي و بەرپرس و ئەشرفى كورد و ئىرانىي و ھەر وھا موفتى شارەكە ئامادەي بوون، كچەكە ھەر ھەمان قسەي پىشوو ي دووبارە كردۆتەو، ھەر چەندە پىش ئەو يەكەكە كۆبوونەو كە بكرىت، داىكى ديسانەو چاوى پىي كەوتوو و ويستويەتى كارى تىيكات و پەشيمانى بكاتەو، بەلام كچەكە لەسەر قسەي پىشوو تىي سووربوو.

ميستر پاتونى جىگرى كونسولى برىتانيى ھەولداو گومان لەسەر پەيوەندىيەكەي نيوان ميس گرېنڤېل و عەزىزى دروست بكات و واى پىشانىدات كە كچەكە ھەلخەلەتتير اوو يارى بە سۆزو ئاوەزى كراو. لە روو ھەر پرسىارى لە ميس گرېنڤېل كردوو كە لەكەيەو عەزىزى ناسيوو چەند كاتى لەگەلدا بردۆتەسەر، ئەويش لەو لەمدا تويەتى كە ھەر ئەو رۆژە ناسيووتى كە لەگەلى ھەلگىراو ھەر ماو ھەر قسەكردن و پىكەو ھەو نىشان تەنيا نيو كاتر مېر بوو و مەسەلەكە ھەلگىردن بوو لەيەكەم سەرنج و بىنيو ھەر!!! ئەو ھەر لەمەي كە ميستر پاتونى كەلەي

كردوو. گوايە ئەمە و مەختىك دەبوو كە عەزىز لاويكى قۆزو سەرنج اكيش بىت، بەلام ئەو ھەر ھەيە ئەو ھەيە كە عەزىز جگە لەو ھەر سىسەلەيەكى كورتەبەنى ئاواوي ناسرىن و نەگريسە، گەمژو ھەپۆلنىكى ھىچ لەبارا نەھاتووشە!! (بەگويەي و ئىنەكە بىت تەواو پىچەوانەكەي راستەو عەزىز گەنجىكى زۆر جوانخاس و جوامىرو سەرنج اكيش بوو) و ھىچ ئەو تايەتمەندىيەي تىدا نىيە كە كچىك بەو خىرايە شەپدا بكات!!

پاش ئەمە ھەولداو، گومان بخرىتە سەر تەواوى مەسەلەكە و گوايە كوردان رىگر بوون كە كرىستيانىيەكانى ئىران ھەر لەسەر تاو تىكەل بە لىكۆلەينەو بن لە بابەتەكەداو كوردان لەتەوقى سەر ھەر تاو كە قولەپى چەكدار بوون و كەچەكەيان بردۆتە كونسولخانەي توركىي و ھەر شەھيان لە توماس ئەفەندى كردوو ھەر ھەولى كوشتىيان داو ھەر پاشترىش لەكاتى زىندانىيەكردنى كچەكە لەو كونسولخانەي لەريگەي چەند ژنىكى كوردەو يارىان بەعقلى كردوو ھەر شەھيان لىكردوو.

دوچار پاش ئەو يەكەكە لەھەر دوو كۆبوونەو كە بەدەمى خۆي رايگەياند كە نەفرىنراو ھەر ھەلگىراو، ئىدى نە كونسولخانەي برىتانيى و نە داىكى كچەش ھىچ پاساويكىان بۇ گىرانەو يەكەكە (ميس گرېنڤېل) و گازەندەو شكايەتكردن بەدەستەو نەماو.

بەھەر حال، رۆژنامەكە ھەر لەسەر تاو نووسيووتى: "ئەو درامايەي كە بەناوى فراندنى ميس كاتى گرېنڤېل دەستىيىكرد كۆتايىھات".

شاھەنى باسە، ھەر لەبارەي عەزىزو عەيب و عار لىگرتتى، وەك ئەو ھەر ئوسترالىيەكان خويان گەلەك قوزبن، رۆژنامەيەكى ئوسترالىي بەناوى (The Australian Star) كە لە رۆژى ۵ى ئوقمەبەرى ۱۸۹۱دا چاپ و بلاو كراو تەو، بەشكىكى ئەو بابەتى سەر ھەر بەناونىشانى: "عەزىز قۆز نىيە" چاپ و بلاو كردۆتەو.

AZIZ IS NOT HANDSOME.

THE almost forgotten pother about Miss Greenfield and her capture by Kurds is revived by a despatch from a DAILY NEWS occasional correspondent at Tabreez, who writes:—"There are some points which it would be satisfactory to see cleared up. During the first private meeting, when Mrs. H. Greenfield and her daughter first met in a room adjoining, both the daughter and the mother wept, and wept bitterly, for some time. Afterwards, despite Mrs. H. Greenfield's tender appeals and exhortations, the girl kept a touching silence; she broke it only twice to say, 'Mother! mother! it is passed; what has been done cannot be undone.' After this, when she was called in to the meeting, she declared there that she loved Aziz, and was a Mussulman. Before the second general assembly Mrs. H. Greenfield was again allowed to have a private interview with her daughter. The mother has since persistently affirmed that her daughter told her that she was a Christian, but could not declare it. Nevertheless, Miss Greenfield repeated before the general assembly what she had already declared to the private meeting. In answer to Mr. Paton's question how long she had known Aziz before her elopement, she said she made his acquaintance on the same day. The acting British vice-consul then asked how many hours passed between making his acquaintance and going away with him. 'Only half an hour,' was Miss Greenfield's answer. Upon this Mr. Paton told the assembly that it was against reason to believe that a girl, seeing a man for the first time—and moreover a man of a different nationality and religion—should fall in love, make up her mind, get prepared, and go with him, all in half an hour's time. Love at first sight might have been granted if the captor possessed any personal attractions. But Aziz is stunted and ugly; his face is badly disfigured with deep marks of small-pox; he is, moreover, clumsy, dull, and ignorant."

ELOPED WITH A KURD.

MISS GREENFIELD'S CONVERSION.

An occasional correspondent to the London Daily News, writing from Tabreez on 23rd August, says:—"The drama commenced by the abduction of Miss Kate Greenfield is closed. She has declared in a private meeting as well as in a general assembly that she loved Aziz, her captor, and is a Mussulman. This declaration, heard from her own lips in the presence of all interested, is decisive. The English and Persian Governments had agreed to abide by the girl's profession. If she said she was a convert to Islamism, she was to be given up to the Kurds; but if she adhered to her original faith, she was then to be restored to her mother. The result of the inquiry has proved adverse to her mother's expectation. There is no appeal against Miss Greenfield's own declaration, be it feigned or sincere, and so she has been resigned to the Kurds.

There are some points, however, which it would be satisfactory to see cleared up. During the first private meeting, at which there were present Prince Nosrat-ud-Dowleh, Mr. Paton, the acting British Vice-Consul, and his dragoman, when Mrs. H. Greenfield and her daughter first met in a room adjoining, both the daughter and the mother wept, and wept bitterly for some time. Afterwards, despite Mrs. H. Greenfield's tender appeals and exhortations the girl kept a touching silence; she broke it only twice to say, "Mother! mother! it is passed; what has been done cannot be undone." After this, when she was called in to the meeting, she declared there that she loved Aziz, and was a Mussulman.

In the second general assembly, where, besides the abovementioned persons, there were present Behjet Effendi, the Ottoman Consul-General, the Turkish Commissioners from Salemanieh, many Persian and Kurdish officials, muftis and notables and some Christians, for some minutes Mrs. H. Greenfield was again allowed to have a private interview with her daughter. The mother has since persistently affirmed that her daughter told her that she was a Christian, but could not declare it. Nevertheless Miss Greenfield repeated before the general assembly what she had already declared to the private meeting. In answer to Mr. Paton's question how long she had known Aziz before her elopement, she said she made his acquaintance on the same day. The acting British Vice-Consul then asked how many hours passed between making his acquaintance and going away with him. "Only half an hour," was Miss Greenfield's answer. Upon this Mr. Paton told the assembly that it was against reason to believe that a girl seeing a man for the first time, and, moreover, a man of a different nationality and religion, should fall in love, make up her mind, get prepared, and go with him,

braced Islamism of her own free will what reasons had the Kurds for preventing the Christians from being present in the first supposed inquiry which took place in Molla Abdulla's house? Again, why did they afterwards keep her so long in the Turkish Consulate and refuse to give her for a short time to the local authorities, Mohammedans as themselves, to be there interrogated to her choice of faith? The Kurds, the Turks, and the Persians all know perfectly well that whenever a Christian has declared to be a convert to Mohammedanism he or she has without the least difficulty or hindrance been allowed to follow the new religion. Therefore, if the Kurds had allowed some of the Me-uj-bolak Christians to be present at the first inquiry, or if they had given up the girl to the Persian authorities to be interrogated publicly as the custom is in Persia, and then if she had declared herself to be a Mussulman, assuredly then neither the mother nor the English Government would have pursued the affair, and a great deal of time, trouble, and money would have been saved.

The conduct of the Turkish Kurds from the beginning of the affair, their taking of the girl from Mollah Abdulla's house; their forcibly keeping her in the Turkish consulate; their stubborn refusal to give her up to the local authorities; their furious pursuit of Thomas Effendi with intent to murder him; their attack on the Ottoman Consul-General; the display of two or three thousand savage Kurds, all armed to the teeth, and ready for anything—all this could not have been without a concerted plan and a settled aim. In point of fact, if Miss Greenfield had not been affected by the treatment she received from the Kurdish women, her guardians, and by what she had seen and heard during all the time she was a prisoner, she would have proved herself endowed with great resolution and courage. If she has not been influenced in her profession of faith by anything at all, and if she has made the declaration of her own free will, and free from all intimidation, she must be an extraordinary girl.

In conclusion it must be added that if any mistake has been made in the manner of negotiating and conducting this affair, it has not been in Tabreez nor at So-uj-bolak, but elsewhere.